

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

P ante A

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

Pactitius, a. m. Vide Pactum in Pacifcor.

Pactum. Vide pacifcor.

Pactidēs. *μωμνίδης*. Geminae sunt species habentes aqua glaciata. (ut Plin. inquit) quae in Macedonia circa Thraciam sepulcrum inveniuntur. Praegnantem fieri & parere dicuntur, & parturientibus mederi. Eadem & Gemonides dicuntur. Auctor Plin. lib. 27. cap. 10.

Pædagogus, g. pen. prod. [*παιδαγωγός*. Gall. *Pedagogue*. quia la charge de mener un enfant. Ital. *Pedagogo*, *pedante*. Ger. *Ein Schuttmüller* oder *Lehrmeister* der Jugend. Hisp. *Maestro de niños*. Pol. *Wychowawca* dicitur in *Polonia*. Vng. *Gyermek tanácsos* dicitur in *Hungaria*.] Custos & institutor pueri, cui cura incumbit puerum instituendi, & vestigia ejus subsequendi, eamque, quocumque opus fuerit, circumducendi: ita dicitur quasi *puerum ducere*: hoc est, pueri dux. Columella lib. 1. Nec postremo, quasi paedagogi ejus, meminisse dedignemur Iulii Hygin. Cicero de Amicitia: illo enim modo nutrices & paedagogi maxime curam diligendi.

Pædagogium, Cubiculum puerorum id est, serutorum. [Vn. *Zelgaher* dicitur in *Polonia*.] Plin. Epist. lib. 7. Rufo: Puer in paedagogio mitius pluribus dormiebat.

Pædagogus, g. n. f. [Germ. *Ein ort in haus da die Kinder vnd Knecht wohnen*: *ort*, *ein Kinderstube*. Pol. *Gonach* dicitur in *Polonia* y *plac* dicitur in *Polonia*. An. *A school*, *also a place where children and servants lodge*.] Locus est in aedibus in quo pueri, seruique commorantur, qui a Graecis *μωμνίδης* vocantur. Plin. lib. epist. Puer in paedagogio mitius pluribus dormiebat. Accipitur etiam Paedagogium apud iuriconsultos pro seruitio: hoc est, pro serutorum & mancipiorum grege. Vlpian. l. *quiritium* de Fundo instructo & instrum. legat. Si instructum fundum legasset, ea paedagogia, quae ibi habebat, ut quum ibi venisset, praesens essent in itinere, legato cōmittuntur. Calpurnius putavit Paedagogium aliquando accipi pro puerorum concubitu, adducens illud Suetonii ex ca. 22. l. 9. Super ingenuorum paedagogia, & nuptiarum concubitus, etiam Rubrix virginis Vestalis stuprum intulit. Sed fallitur nam in castigationibus exemplaribus Proaegogis legimus, non Paedagogia. Est autem *μωμνίδης*, Graeca dicitio, quae nobis productionem, vel prostitutionem sonat, *μωμνίδης* dicitur in *Polonia*, quod est producere vel prostituere.

Pæderastes, [*παιδαγωγός*.] Amator puerorum: quasi *puerum ducens*. Inde Pæderastia, *μωμνίδης*, Amor obsecrans in pueros.

Pæderos, Pæderosis, *μωμνίδης*. Gemma est quam alio nomine Opalus vocamus, nonnulli etiam Sangonem: ita dicit, teste Plin. lib. 27. cap. 6. propter eximiam gemmae ejus gratiam. *μωμνίδης* enim nobis puerorum amorem significat. Est etiam Pæderos, eodem Plin. teste lib. 22. acanthi genus, quod a nonnullis Melamphyllon appellatur.

Pædidi, [*παιδαγωγός*.] Disciplina instructioque, ad bonas artes, eductio, ut docet Gellius. Hinc Xenophon nobilitas apud Graecos historicos, opus suum Cyri pædidi inscripsit.

Pædico, a. pen. prod. Verbum obsecrans significationis, & Catullo veteribusque poetis aliis usitatum.

Pædicatores, sive Paedicatorum, Puerorum amatores, concubitorumque.

Pædomatheis, *μωμνίδης*. Qui a pueris statim discunt, quibus opponuntur Optimatheis, *μωμνίδης*, qui scilicet seruis & iam natu grandes ad discendum accedunt.

Pædor, pedoris, pen. prod. in i. Sinitus, squalor, illuvies, sordes, & omnis immunditia, seu putor. [*παιδαγωγός*.] Gall. *Croûte*, *ordure*. Ital. *Sporc*, *immunditia*, *sporc* dicitur in *Polonia*. Ger. *Wes*, *unreine* dicitur in *Polonia*. Hisp. *Uso*, *inmundicia*. Pol. *Wszk*, *szkodliwy*. Vng. *szoc*, *szoc*, *szoc*, *szoc*. Ang. *stain*, *stain*, *stain*.] Lucanus lib. 21. longuamq; in carcere pædor. Cic. 1. Tusc. Barba pædore horrida, atque intonsa infuscat. Pædus dicitur scabrum. Felus putat *μωμνίδης* hoc est, a pueris deduci, qui in illa aetate sordidi fieri solent, nec a sordibus sciunt abstinere. Vnde Pædidos quoque & sordidos & obsoletos appellant.

Pædotribes, pen. prod. [*παιδαγωγός*.] Ger. *Schulmeister*, *Schulmeister*. Pol. *Wychowawca* dicitur in *Polonia*.] vel Paedotriba, hæ, Puerorum institutor in corpore exerceendo: cuius officium (ut inquit Plin. in Gorgia) est, corpora hominum formosa robustaque, efficiere.

Pædotribia, *μωμνίδης*. Dicitur ars exercendi puerorum corpora unde Aristot. lib. 7. Polit. præcipit adolecentes statim Gymnastica, & Paedotribia esse tradendos.

Pægmia, n. s. Ludas ioterporatus, a *μωμνίδης*, ludo. Est autem machina in sublime tendens, in qua puerorum cantantium erant nidi. Vlpian. de Fund. instrum. l. quantum. In emptione (*ingui*) domus speculana & pagmata cedere.

Pægnium, *μωμνίδης*. Graeca vox est, quae nobis ludum sonat, vel rem ludicram, aut puerilem oblationem: Techoogogium, ludicrum quoddam poema ab Ausonio inditum est.

Pæoni, l. f. p. [*Παιονία*. Gall. *Pannonie*. Ital. *Pannonia*. Ger. *Pannonien* dicitur in *Polonia*.] Herba est insignis, in summo caule siliquas quasdam ferens amygdalis similes: quae quæ dehiscent, grana multa & exigua ostendunt. Puncti mali acinis similia, in medio nigra, quaedam rubra, quinque aut sex purpurea. Eius duo sunt genera, Mas & Femina, foliis præcipue distincta: mas enim folia habet longiora, femina vero smyrnæ. Dicitur autem Pæoni a Pæone inventore, qui ea Plutonem curiale dicitur ab Hercule vulneratum, ut fabulatur Hom. 5. Iliad.

Pænis, m. f. [Germ. *Der boden augen bot das ist wenn das augen den augen nur fast bedeckt*: *ist wenn ein die augen fast effen* dicitur in *Polonia*.] Pol. *Wysok*. An. *He chat looketh a froward*.] Qui obliquis oculis in alium respicit, vel qui alterum oculum minorem habet. Horat. 1. Serm. Sat. 1. Strabonæ appellat Pænum pater, & pullum male parvus Si cui filius est. Vbi interpretes Porphyrio, Strabo, qui est detortis oculis dicitur: Pænus leviter declinat. Acton ibidem: Pæni proprie dicuntur, quorum huc atque illuc oculi velociter vertuntur. Hinc Actonium familia Romæ cognomen sumpsit.

Pænicus, Pænicus, vide Pænos.

Pæges, Compactio dicitur, licet simplex vix inveniatur, sed composita, Compages, *μωμνίδης*.

Pægina, a. pen. prod. p. p. Veraque pars folii, a pangendo, quod in paginis carmina panguntur: id est, figuratur. [*pagina*. Gall. *Une page*. Ital. *Una* & *l'atra* dicitur in *Polonia*. Ger. *Ein Blatt* dicitur in *Polonia*.] Hisp. *Una* dicitur in *Polonia*. Pol. *Strona* dicitur in *Polonia*.] Vnde etiam pangi vel figi in certis dicitur, vel quod in libris factum quæque obneant regionem, ut pagi. Cic. ad Tironem lib. 16. Vnde sum affectus tuis literis, valde priore pagina perturbatus. Plin. lib. 17. cap. 22: Pæginas in vitibus vocat areas interseptas inter duo iuga. Semper (*ingui*) quintana feminat hoc est, ut quinto quoque palo singula iugo pæginae includantur. Pæginam pætraque facere in re aliqua dicitur, cuius ratio est autoritas ut nihil omnino sine ipso rerum geratur. Plin. lib. 2. cap. 7. de fortuna loquens: Hinc (*ingui*) omnis experia, omnia serantur accepta, & in tota ratione mortalium solis utranque facit pægiam. Hinc pægella diminutivum. Cicero ad Brutum lib. 11. Non imitor *μωμνίδης* tuum, altera jam pægella procedit. Hinc fit Compæginio, pro conjungo, quod pægina simul conjunguntur *μωμνίδης*.

Pæginula, l. a. diminutivum a pægina. [*paginula*. Gall. *Une page*. Ital. *Piccola carta*. Ger. *Ein blättlein* dicitur in *Polonia*.] Pol. *Kartka*. Vng. *Levélke*. Ang. *A little bit of a leaf* in a book. Cicero ad Attic. lib. 4: Si verò id est quod nescio apud sit, non minus longas iam in codicillorum factis sanctorum Consilium pæginulas habeat quam futorum.

Pægo, g. a. pen. prod. Paucior, antiquum verbum. Quintiliano auctor lib. 1. cap. 10. [*pagus*. Gall. *quelque marche*, *contrail* in *Polonia*. Ital. *Pattuglia*, *pagus*. Ger. *Ein vertag* oder *idung* dicitur in *Polonia*.] Hisp. *Paço*, *paço*, *paço*. Pol. *Paço*, *paço*. Vng. *Paço*, *paço*. Ang. *To promise*, *to make*, *to promise*, *to promise*.] Pæta sunt, quae legibus obsecranda sunt hoc modo: Rem ubi pagant, oratione pagant. Scivius tamen dicit Pægo unde multi volunt venire Pægi, nisi quam ledum esse, vult, Pægi a Paucior fieri, sicut & pæsus, quomodo a Pæco, placit, & placitus.

Pægonon, Tullifago, vel Bacchion, apud Dioscor. libro 2. cap. 124.

Pægrus, [*μωμνίδης*.] Ger. *Wentche* / *ven* dicitur in *Polonia*.] Pæcus est ex genere cancorum Plin. lib. 31. cap. 107. a gis flaviculis longissimus dens capillo adalligatus. Idem & Pægurus dicitur. Plin. lib. 9. cap. 11: Cancrorum genera tribu affaci, maior, paguri, leones, & alia ignobiliora.

Pægus, *μωμνίδης*. Est de genere cancorum post mazam maximus: de quo Plin. lib. 9. cap. 11.

Pægus, pagi, m. f. Vicus, ubi multa ædificia rustica sunt conjuncta. [*pagus*. Gall. *Un village* dicitur in *Polonia*.] Gall. *Un village* dicitur in *Polonia*.] Ital. *Villa*. Ger. *Ein Dorf*. Hisp. *El barrio* & *aldea*. Pol. *Wiosna*. Vng. *Ves*. Ang. *A village* in the country.] Vnde etiam pagus, hoc est, a sonibus circa quos rustici gaudent habitare, ut facilius aquatio. Auctor Festus. Pægus præterea accipitur pro tota jurisdictionis tractu: unde Caesar libro 1. bell. Gall. scribit Helvetiam totam in quatuor fuisse divisam pagos. Hinc etiam numerantur. Galli sua lingua vocant Cantones.

Pægium, adverbium, Per singulos pagos. [*pagus*. Gall. *De bonis en bonis*, *de village en village*. Ital. *De villa in villa*. Ger. *Don dort* in *Polonia*.] Hisp. *De aldea en aldea*. Pol. *Pogiaci*. Vng. *Polonkent*. Ang. *Village by village*.] Liv. 2. bell. Maced.

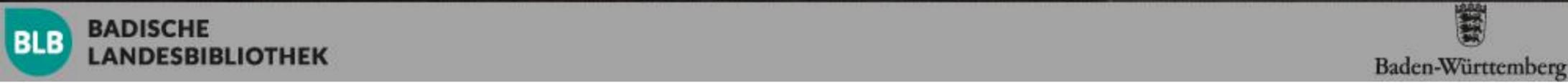

non habent. Hispan. *Casa de palma* & *yo palma*. Polon. *Na*
palma & *na palma*. Vngar. *Egy lab nyomai* *szeg* & *tegyeri*. Ang.
The measure of the measure of a foot and spanne or hand breadth.
 Colum. lib. 3. cap. 9. Nam in civitate, ubi terra decurrit, potest
 velle palmipedalis deponi.
 Pallo, n. Scipio, fulvo, & quasi palis munio. [ΠΟ] *Samich*, *am*
ch. Gall. *Escha lesse* & *passer*, *enchardus*. Ital. *Mettere pali*
per, *passer*. Ger. *Stücken*, *mit* *pfählen* *oder* *schöten* *verm*
achen. Belg. *Stücken*, *mit* *pfählen* *oder* *schöten* *verm*
achen. Pol. *Wstawiać*. Vngar. *Kövek* *rekesz*. Ang. *To hold up by*
posts or pillars. Col. lib. 11. cap. 2. Ut viciu palletur, &
 viciu totu alligetur, & juga vicinis imponatur.
 Pallo, n. d. p. Passim vagor, sicut faciunt qui lento gradu di-
 luctu, hircas querunt. [ΠΑ] *tabab* [ΠΑ] *napheer*. Domus.
 Gall. *Allez* *avant* *par* *ce* *par* *la* *parmi* *les* *champs*
ou *parmi* *les* *champs*. Ital. *Vagare*, *andare* *errando* *quasi* *per* *la* *senza* *temer* *ar*
de. Ger. *hervor* *her* *schweifen* *in* *umbewohnten*. Belg. *herwaert* *ende*
herwaert *toegen*. Hispan. *Vagar* *de* *hoy* *por* *las* *de* *baratas*. Polon. *W*
szukac. Vngar. *El* *szeldek*. Ang. *To wander* *out* *of* *order*.
 Locus libio: Raptum & ad hos Romana legio ducta, palan-
 tus in agris oppressit. Idem lib. 3. ab Vrbe iam obditionis re-
 do nota abscedunt, vagique per agros palantur, cibis, vino,
 que rapum hausto repleri. Hoc verbum a Palam quidam de-
 ducunt. Alii a palis castrorum hoc est, sudibus modo
 hoc, modo illic translati.
 Pallo, n. am. participium. Dispersus. [ΠΑ] *napheer*, *am*
ch. Ital. *Dispersus*. Liv. 3. ab Vrbe. In quos palatos praedam
 agerent Posthumus, &c.
 Palpebrae, pen. con. sp. Dicuntur pili extremitatem genarum
 amittentes. [ΠΑ] *haphaphim*, *pa* *pa*. Gall. *Les* *paupies*
de *la* *vue*, *de* *la* *paup* *qui* *est*, *les* *fourcis*. Ital. *Palpebrae*. German.
Das *haar* *an* *den* *Augen*. Hispan. *Los* *parpays* *o* *pellamnas* *del* *ojo*.
 Pol. *Wzrostki* *na* *oczach*. Vng. *Zem* *sz*. Ang. *The* *hairs* *that*
grow *on* *the* *eye* *lid*. Genae autem, teste Plin. lib. 11. cap.
 12. dicuntur geminae illae pelliculae quibus oculi teguntur. Ci-
 lia vocem dicuntur genarum extremitates, quibus pili, quos
 modo palpebras vocari diximus, adhaerent. Quae dicitur
 palpebrae a palpitando: id est, tremendo, vel a pal-
 pando est, praeterea. Ob id enim natura palpebras ho-
 minis dedit, ut vallum quoddam visus essent, & prominens mu-
 nem contra occurrentia animalia, aut alia fortuito in-
 cidere. Cicero tamen palpebras aliquoties posuisse videtur
 per ipsa genis: hoc est, folliculis oculum operientibus. Sic
 enim habet lib. 2. de Nat. deor. Munitaeque sunt palpebrae tan-
 quam vallo pilorum. Idem in Pison. M. Regulus, quem Car-
 thaginenses relictis palpebris vigilando necaverunt.
 Palpo, n. & palpor deponens, Leniter, blandè & quasi tentan-
 do. [ΠΑ] *napheer*, *am* *ch*. Ital. *Palpare*. Ger. *Denken*
mit *den* *Handen* *suchen* *oder* *suchen*. Belg. *Denken*. Hispan.
Palpar *tratar* *o* *buscar* *con* *las* *manos*. Polon. *Pa* *mal* *o* *sz* *dotykac*,
pa *mal*. Vngar. *Tapasatam*, *nyomoztam*, *ghenyedem*. Ang.
To *touch* *or* *feel* *with* *the* *hand*. Itaque & pro adulari frequenter acci-
 pitur. Plautus in Amph. Observatore quam blandè
 mulier palpat. Hujus compositum est Expalpo, quod est
 Dico. Palpan autem alieni & aliquem, rectè dicitur Horat.
 1. Sat. 1. Qui male si palpare recalcitrat id est, si adule-
 rum vel blandiaris. Iuvenalis adivè posuit, quem ait:
 necere palpat Charus.
 Palpo, n. t. pro adolatore. [ΠΑ] *napheer*, *am* *ch*. Ital.
Palpare. Gall. *Palpare*, *palpare*. Ital. *Adolatore*, *infing*
er. Ger. *Palpare*, *palpare*. Belg. *Palpare*. Hispan. *Palpar*
tratar *o* *buscar* *con* *las* *manos*. Polon. *Pa* *mal* *o* *sz* *dotykac*,
pa *mal*. Vngar. *Tapasatam*, *nyomoztam*, *ghenyedem*. Ang.
To *touch* *or* *feel* *with* *the* *hand*. Itaque & pro adulari frequenter acci-
 pitur. Plautus in Amph. Observatore quam blandè
 mulier palpat. Hujus compositum est Expalpo, quod est
 Dico. Palpan autem alieni & aliquem, rectè dicitur Horat.
 1. Sat. 1. Qui male si palpare recalcitrat id est, si adule-
 rum vel blandiaris. Iuvenalis adivè posuit, quem ait:
 necere palpat Charus.
 Palpo, n. t. pro adolatore. [ΠΑ] *napheer*, *am* *ch*. Ital.
Palpare. Gall. *Palpare*, *palpare*. Ital. *Adolatore*, *infing*
er. Ger. *Palpare*, *palpare*. Belg. *Palpare*. Hispan. *Palpar*
tratar *o* *buscar* *con* *las* *manos*. Polon. *Pa* *mal* *o* *sz* *dotykac*,
pa *mal*. Vngar. *Tapasatam*, *nyomoztam*, *ghenyedem*. Ang.
To *touch* *or* *feel* *with* *the* *hand*. Itaque & pro adulari frequenter acci-
 pitur. Plautus in Amph. Observatore quam blandè
 mulier palpat. Hujus compositum est Expalpo, quod est
 Dico. Palpan autem alieni & aliquem, rectè dicitur Horat.
 1. Sat. 1. Qui male si palpare recalcitrat id est, si adule-
 rum vel blandiaris. Iuvenalis adivè posuit, quem ait:
 necere palpat Charus.

rum partium. [ΠΑ] *napheer*, *am* *ch*. Ital. *Palpare*. Gall. *Palpare*,
palpare. Ital. *Adolatore*, *infing* *er*. Ger. *Palpare*, *palpare*. Belg. *Palpare*. Hispan. *Palpar*
tratar *o* *buscar* *con* *las* *manos*. Polon. *Pa* *mal* *o* *sz* *dotykac*,
pa *mal*. Vngar. *Tapasatam*, *nyomoztam*, *ghenyedem*. Ang.
To *touch* *or* *feel* *with* *the* *hand*. Itaque & pro adulari frequenter acci-
 pitur. Plautus in Amph. Observatore quam blandè
 mulier palpat. Hujus compositum est Expalpo, quod est
 Dico. Palpan autem alieni & aliquem, rectè dicitur Horat.
 1. Sat. 1. Qui male si palpare recalcitrat id est, si adule-
 rum vel blandiaris. Iuvenalis adivè posuit, quem ait:
 necere palpat Charus.
 Palpo, n. t. pro adolatore. [ΠΑ] *napheer*, *am* *ch*. Ital.
Palpare. Gall. *Palpare*, *palpare*. Ital. *Adolatore*, *infing*
er. Ger. *Palpare*, *palpare*. Belg. *Palpare*. Hispan. *Palpar*
tratar *o* *buscar* *con* *las* *manos*. Polon. *Pa* *mal* *o* *sz* *dotykac*,
pa *mal*. Vngar. *Tapasatam*, *nyomoztam*, *ghenyedem*. Ang.
To *touch* *or* *feel* *with* *the* *hand*. Itaque & pro adulari frequenter acci-
 pitur. Plautus in Amph. Observatore quam blandè
 mulier palpat. Hujus compositum est Expalpo, quod est
 Dico. Palpan autem alieni & aliquem, rectè dicitur Horat.
 1. Sat. 1. Qui male si palpare recalcitrat id est, si adule-
 rum vel blandiaris. Iuvenalis adivè posuit, quem ait:
 necere palpat Charus.
 Palpo, n. t. pro adolatore. [ΠΑ] *napheer*, *am* *ch*. Ital.
Palpare. Gall. *Palpare*, *palpare*. Ital. *Adolatore*, *infing*
er. Ger. *Palpare*, *palpare*. Belg. *Palpare*. Hispan. *Palpar*
tratar *o* *buscar* *con* *las* *manos*. Polon. *Pa* *mal* *o* *sz* *dotykac*,
pa *mal*. Vngar. *Tapasatam*, *nyomoztam*, *ghenyedem*. Ang.
To *touch* *or* *feel* *with* *the* *hand*. Itaque & pro adulari frequenter acci-
 pitur. Plautus in Amph. Observatore quam blandè
 mulier palpat. Hujus compositum est Expalpo, quod est
 Dico. Palpan autem alieni & aliquem, rectè dicitur Horat.
 1. Sat. 1. Qui male si palpare recalcitrat id est, si adule-
 rum vel blandiaris. Iuvenalis adivè posuit, quem ait:
 necere palpat Charus.

Ang. Aniane, a lading place.] Hospitium, diversorium, stabulum, cauponarum & caupo ipse Pandocheus, *pan dōchē* appellatur, per tres syllabas.

Pandurizare, Verbum à *pan dōchē* musico instrumēto. [Vn. *Pandurizari*, *musicalis, organalis lauteus.*] Lampridius in Helio-gabalo: Pandurizavit, organo modulatus est.

Panegyris, hujus panegyris, pen. corr. f. t. [*panēgyris* Germ. En gemēter vob essentlicher Markt/ Jarmarkt of gemine Pfaffen.] Nundina vel conventus publicus: quales quinto quoque anno Athenis celebrari solitas scribit Herodotus lib. 6. Componitur ex Græca dictione *panē* & *gyris*, quod significat conventio, quasi dicas omnium conventum.

Panegyrista, Sunt sermones qui in conventu populi, & sacris celebritatibus habentur: quales sunt quibus Divi, Reges atque Imperatores laudantur. Et Panegyricon tertium dicendi genus, quod Latini Demonstrativum genus dicunt.

Panēros, *panēros*, Gemma est, alio nomine Pansebasios appellata, quæ fecunditatem creditur afferre. Autor Plin. libro 17. cap. 10.

Pango, pangia, pepigi, panxiq, pactum, a t. r. Figo, planto, iungo. Vnde pactilis (*panēris*) hoc est compactus & ex pluribus partibus conjunctus. [*panēris* takāle, *panēris*. Gall. *panēris*. Ital. *panēris*, *panēris*. Ger. *panēris*, *panēris*. Belg. *panēris*, *panēris*. Hisp. *panēris*, *panēris*. Pol. *panēris*, *panēris*. Vng. *panēris*, *panēris*. Ang. *panēris*, *panēris*.] Plin. lib. 21. cap. 1. Summaque autoritas pactilis coronæ. Livius pro Figo potuit lib. 7. Lex vetusta est, postea literis, verbisque scripta, ut qui Pretor maximus sit, Idibus Septembris clavum pangat, Fixus fuit lateri ædis Iovis optimi Maximi. Pro planto, *panēris*. Col. lib. 1. Atque veteri iarmēto panguntur, tardius convalescunt, sed tardius deficiunt. Idem lib. 11. cap. 2. Malleolis quæ recentissimis curiosissimè pangenda. Cicero Tironi lib. ult. Epist. posuit pro scribo, vel compono: An (*panēris*) pangis aliquid Sophocleum? fac opus appareat. Gell. lib. 13. cap. 19. Si aut verum (*panēris*) pangis, aut orationem solutam struis, atque ea verba tibi dicenda sunt, non eas finitones prærancidas, neque fixutinas Grammaticas spectaveris: sed aurē tuam interroga, quo quid loco conveniat dicere. Pangere osculum, est osculari. Plant. in Curculione: Qui vult cubare, pangit saltem suavium. Pangere inducias, est facere inducias. Liv. 7. belli. Pun. Ne antea quidem se aut de pace audisse, aut inducias pepigisse dixit. Composita ejus quedam servantur, ut Circumpango, à quo circumpactus, Depango, Oppango, Repango, à quo Repages & Repagula. Quedam mutant a in taut Appingo, Compingo, Impingo unde Impages: de quibus suis locis.

Pactilis, & hoc pactile, om. t. Quod ex pluribus partibus compactum est, & conjunctum: [*panēris*, *panēris*. Gall. *panēris*, *panēris*. Ital. *panēris*, *panēris*. Ger. *panēris*, *panēris*. Hisp. *panēris*, *panēris*. Pol. *panēris*, *panēris*. Vng. *panēris*, *panēris*. Ang. *panēris*, *panēris*.] Plin. lib. 21. cap. 1. Summaque autoritas pactilis coronæ.

Panica, n. f. [*panēris*, *panēris*.] German. Ein gäher Schrecken ohne versch, ein gäher vord uedentide Schick. Pol. *panēris*, *panēris*. Ang. *panēris*, *panēris*.] Vocantur repentinè quidam terrores, & consternationes, quales sunt lymphatici metus, usque adeo inrevocebiles, ut iis correpti, non ratione modo, sed mente etiam careant. Quicquid cum stupore contingit, qualis est pavor sine causa obortus, terribilamentumque inane dicitur panicum. Cicero lib. 5. ad Att. Scis enim quædā *panēris* dici. Pro eodē panicus terror dicitur, vel substantivè panicos. Higinus de Pane Deo loquens in Capricorni signum translatō. His enim dicitur, quum Iupiter Titanas oppugnaret, primus objecisse hostibus terrorem, qui Panicos dicitur. Fit autem à Pane Deo, quoniam repentinorum terrorum, & consternationum causam Deo Panī tribuunt. De Panico terrore vide Politianum in Miscella, & Erasimum in Chiliad.

Panicilla, Vide Panus.

Panicum, n. f. Genus frugis, à paniculis suis dictū. [*panēris*, *panēris*. Gall. *panēris*, *panēris*. Ital. *panēris*. Germ. *panēris*, *panēris*. Hisp. *panēris*, *panēris*. Pol. *panēris*, *panēris*. Vng. *panēris*, *panēris*. Ang. *panēris*, *panēris*.] Plin. lib. 18. cap. 7. Panicum à paniculis dictum tacumine languido nutante, *panēris*. Cæsar 2. belli. Civil. Panico veteri, atq; heretico corrupto, omnes alebantur.

Panis, hujus panis, m. t. [*panēris*, *panēris*. Gall. *panēris*, *panēris*. Ital. *panēris*. Germ. *panēris*, *panēris*. Hisp. *panēris*, *panēris*. Pol. *panēris*, *panēris*. Vng. *panēris*, *panēris*. Ang. *panēris*, *panēris*.] A pascendo (inquit Nonius) propter eam habentive quod *panēris* Græci Omne dicit, propterea quod omnibus pulmentis adhiberi possit, & ferè adhibetur, quum nullum opsonium facias gustatu iogratus. Cicero pro Cluent. Oppianicum veneno esse necatū, quod ei datum sit in pane. Idem in Pison. Pastor domi nullus, nullā cella, panis &

vinum à propola. Terent. Eunucho. Quo pacto ex jure habere panem atrum vorent, & Panis varia sunt genera: nam alii sunt ab opsonis appellati: ut Ostracis panes, alii à deliciis, ut Artolagani: alii à festinatione, ut Speculiceni: alii à coquedratione, ut Furnacci, vel Atropitii, qui in clibanis sunt cocti. Sunt & alia panis genera, quæ vide apud Plin. lib. 18. cap. 11. Cibiarius panis quis dicitur, explicavimus supra suo loco: de Secundario pane suo quoque loco dictum.

Panifex, panificis, Qui panem facit: qui & Panificus dicitur. [*panēris*, *panēris*. Gall. *panēris*, *panēris*. Ital. *panēris*, *panēris*. Ger. *panēris*, *panēris*. Hisp. *panēris*, *panēris*. Pol. *panēris*, *panēris*. Vng. *panēris*, *panēris*. Ang. *panēris*, *panēris*.] Vnde mulieres quæ panem faciunt, Panificæ vocantur.

Panificum, n. f. Ipsa panis confectio, & actus faciendi panem. [*panēris*, *panēris*. Gall. *panēris*, *panēris*. Ital. *panēris*, *panēris*. Germ. *panēris*, *panēris*. Hisp. *panēris*, *panēris*. Pol. *panēris*, *panēris*. Vng. *panēris*, *panēris*. Ang. *panēris*, *panēris*.] Vnde mulieres quæ panem faciunt, Panificæ vocantur.

Panificum, n. f. Locus ubi panis servatur, panis repositoryum. [*panēris*, *panēris*. Gall. *panēris*, *panēris*. Ital. *panēris*, *panēris*. Germ. *panēris*, *panēris*. Hisp. *panēris*, *panēris*. Pol. *panēris*, *panēris*. Vng. *panēris*, *panēris*. Ang. *panēris*, *panēris*.] Vnde mulieres quæ panem faciunt, Panificæ vocantur.

Panificum, n. f. Locus ubi panis servatur, panis repositoryum. [*panēris*, *panēris*. Gall. *panēris*, *panēris*. Ital. *panēris*, *panēris*. Germ. *panēris*, *panēris*. Hisp. *panēris*, *panēris*. Pol. *panēris*, *panēris*. Vng. *panēris*, *panēris*. Ang. *panēris*, *panēris*.] Vnde mulieres quæ panem faciunt, Panificæ vocantur.

Panificum, n. f. Locus ubi panis servatur, panis repositoryum. [*panēris*, *panēris*. Gall. *panēris*, *panēris*. Ital. *panēris*, *panēris*. Germ. *panēris*, *panēris*. Hisp. *panēris*, *panēris*. Pol. *panēris*, *panēris*. Vng. *panēris*, *panēris*. Ang. *panēris*, *panēris*.] Vnde mulieres quæ panem faciunt, Panificæ vocantur.

Panificum, n. f. Locus ubi panis servatur, panis repositoryum. [*panēris*, *panēris*. Gall. *panēris*, *panēris*. Ital. *panēris*, *panēris*. Germ. *panēris*, *panēris*. Hisp. *panēris*, *panēris*. Pol. *panēris*, *panēris*. Vng. *panēris*, *panēris*. Ang. *panēris*, *panēris*.] Vnde mulieres quæ panem faciunt, Panificæ vocantur.

Panificum, n. f. Locus ubi panis servatur, panis repositoryum. [*panēris*, *panēris*. Gall. *panēris*, *panēris*. Ital. *panēris*, *panēris*. Germ. *panēris*, *panēris*. Hisp. *panēris*, *panēris*. Pol. *panēris*, *panēris*. Vng. *panēris*, *panēris*. Ang. *panēris*, *panēris*.] Vnde mulieres quæ panem faciunt, Panificæ vocantur.

Panificum, n. f. Locus ubi panis servatur, panis repositoryum. [*panēris*, *panēris*. Gall. *panēris*, *panēris*. Ital. *panēris*, *panēris*. Germ. *panēris*, *panēris*. Hisp. *panēris*, *panēris*. Pol. *panēris*, *panēris*. Vng. *panēris*, *panēris*. Ang. *panēris*, *panēris*.] Vnde mulieres quæ panem faciunt, Panificæ vocantur.

Panificum, n. f. Locus ubi panis servatur, panis repositoryum. [*panēris*, *panēris*. Gall. *panēris*, *panēris*. Ital. *panēris*, *panēris*. Germ. *panēris*, *panēris*. Hisp. *panēris*, *panēris*. Pol. *panēris*, *panēris*. Vng. *panēris*, *panēris*. Ang. *panēris*, *panēris*.] Vnde mulieres quæ panem faciunt, Panificæ vocantur.

Panificum, n. f. Locus ubi panis servatur, panis repositoryum. [*panēris*, *panēris*. Gall. *panēris*, *panēris*. Ital. *panēris*, *panēris*. Germ. *panēris*, *panēris*. Hisp. *panēris*, *panēris*. Pol. *panēris*, *panēris*. Vng. *panēris*, *panēris*. Ang. *panēris*, *panēris*.] Vnde mulieres quæ panem faciunt, Panificæ vocantur.

Panificum, n. f. Locus ubi panis servatur, panis repositoryum. [*panēris*, *panēris*. Gall. *panēris*, *panēris*. Ital. *panēris*, *panēris*. Germ. *panēris*, *panēris*. Hisp. *panēris*, *panēris*. Pol. *panēris*, *panēris*. Vng. *panēris*, *panēris*. Ang. *panēris*, *panēris*.] Vnde mulieres quæ panem faciunt, Panificæ vocantur.

Panificum, n. f. Locus ubi panis servatur, panis repositoryum. [*panēris*, *panēris*. Gall. *panēris*, *panēris*. Ital. *panēris*, *panēris*. Germ. *panēris*, *panēris*. Hisp. *panēris*, *panēris*. Pol. *panēris*, *panēris*. Vng. *panēris*, *panēris*. Ang. *panēris*, *panēris*.] Vnde mulieres quæ panem faciunt, Panificæ vocantur.

Panificum, n. f. Locus ubi panis servatur, panis repositoryum. [*panēris*, *panēris*. Gall. *panēris*, *panēris*. Ital. *panēris*, *panēris*. Germ. *panēris*, *panēris*. Hisp. *panēris*, *panēris*. Pol. *panēris*, *panēris*. Vng. *panēris*, *panēris*. Ang. *panēris*, *panēris*.] Vnde mulieres quæ panem faciunt, Panificæ vocantur.

Panificum, n. f. Locus ubi panis servatur, panis repositoryum. [*panēris*, *panēris*. Gall. *panēris*, *panēris*. Ital. *panēris*, *panēris*. Germ. *panēris*, *panēris*. Hisp. *panēris*, *panēris*. Pol. *panēris*, *panēris*. Vng. *panēris*, *panēris*. Ang. *panēris*, *panēris*.] Vnde mulieres quæ panem faciunt, Panificæ vocantur.

Panificum, n. f. Locus ubi panis servatur, panis repositoryum. [*panēris*, *panēris*. Gall. *panēris*, *panēris*. Ital. *panēris*, *panēris*. Germ. *panēris*, *panēris*. Hisp. *panēris*, *panēris*. Pol. *panēris*, *panēris*. Vng. *panēris*, *panēris*. Ang. *panēris*, *panēris*.] Vnde mulieres quæ panem faciunt, Panificæ vocantur.

Panificum, n. f. Locus ubi panis servatur, panis repositoryum. [*panēris*, *panēris*. Gall. *panēris*, *panēris*. Ital. *panēris*, *panēris*. Germ. *panēris*, *panēris*. Hisp. *panēris*, *panēris*. Pol. *panēris*, *panēris*. Vng. *panēris*, *panēris*. Ang. *panēris*, *panēris*.] Vnde mulieres quæ panem faciunt, Panificæ vocantur.

Panificum, n. f. Locus ubi panis servatur, panis repositoryum. [*panēris*, *panēris*. Gall. *panēris*, *panēris*. Ital. *panēris*, *panēris*. Germ. *panēris*, *panēris*. Hisp. *panēris*, *panēris*. Pol. *panēris*, *panēris*. Vng. *panēris*, *panēris*. Ang. *panēris*, *panēris*.] Vnde mulieres quæ panem faciunt, Panificæ vocantur.

Panificum, n. f. Locus ubi panis servatur, panis repositoryum. [*panēris*, *panēris*. Gall. *panēris*, *panēris*. Ital. *panēris*, *panēris*. Germ. *panēris*, *panēris*. Hisp. *panēris*, *panēris*. Pol. *panēris*, *panēris*. Vng. *panēris*, *panēris*. Ang. *panēris*, *panēris*.] Vnde mulieres quæ panem faciunt, Panificæ vocantur.

Panificum, n. f. Locus ubi panis servatur, panis repositoryum. [*panēris*, *panēris*. Gall. *panēris*, *panēris*. Ital. *panēris*, *panēris*. Germ. *panēris*, *panēris*. Hisp. *panēris*, *panēris*. Pol. *panēris*, *panēris*. Vng. *panēris*, *panēris*. Ang. *panēris*, *panēris*.] Vnde mulieres quæ panem faciunt, Panificæ vocantur.

Panificum, n. f. Locus ubi panis servatur, panis repositoryum. [*panēris*, *panēris*. Gall. *panēris*, *panēris*. Ital. *panēris*, *panēris*. Germ. *panēris*, *panēris*. Hisp. *panēris*, *panēris*. Pol. *panēris*, *panēris*. Vng. *panēris*, *panēris*. Ang. *panēris*, *panēris*.] Vnde mulieres quæ panem faciunt, Panificæ vocantur.

Panificum, n. f. Locus ubi panis servatur, panis repositoryum. [*panēris*, *panēris*. Gall. *panēris*, *panēris*. Ital. *panēris*, *panēris*. Germ. *panēris*, *panēris*. Hisp. *panēris*, *panēris*. Pol. *panēris*, *panēris*. Vng. *panēris*, *panēris*. Ang. *panēris*, *panēris*.] Vnde mulieres quæ panem faciunt, Panificæ vocantur.

Panificum, n. f. Locus ubi panis servatur, panis repositoryum. [*panēris*, *panēris*. Gall. *panēris*, *panēris*. Ital. *panēris*, *panēris*. Germ. *panēris*, *panēris*. Hisp. *panēris*, *panēris*. Pol. *panēris*, *panēris*. Vng. *panēris*, *panēris*. Ang. *panēris*, *panēris*.] Vnde mulieres quæ panem faciunt, Panificæ vocantur.

Panificum, n. f. Locus ubi panis servatur, panis repositoryum. [*panēris*, *panēris*. Gall. *panēris*, *panēris*. Ital. *panēris*, *panēris*. Germ. *panēris*, *panēris*. Hisp. *panēris*, *panēris*. Pol. *panēris*, *panēris*. Vng. *panēris*, *panēris*. Ang. *panēris*, *panēris*.] Vnde mulieres quæ panem faciunt, Panificæ vocantur.

Panificum, n. f. Locus ubi panis servatur, panis repositoryum. [*panēris*, *panēris*. Gall. *panēris*, *panēris*. Ital. *panēris*, *panēris*. Germ. *panēris*, *panēris*. Hisp. *panēris*, *panēris*. Pol. *panēris*, *panēris*. Vng. *panēris*, *panēris*. Ang. *panēris*, *panēris*.] Vnde mulieres quæ panem faciunt, Panificæ vocantur.

Panificum, n. f. Locus ubi panis servatur, panis repositoryum. [*panēris*, *panēris*. Gall. *panēris*, *panēris*. Ital. *panēris*, *panēris*. Germ. *panēris*, *panēris*. Hisp. *panēris*, *panēris*. Pol. *panēris*, *panēris*. Vng. *panēris*, *panēris*. Ang. *panēris*, *panēris*.] Vnde mulieres quæ panem faciunt, Panificæ vocantur.

Panificum, n. f. Locus ubi panis servatur, panis repositoryum. [*panēris*, *panēris*. Gall. *panēris*, *panēris*. Ital. *panēris*, *panēris*. Germ. *panēris*, *panēris*. Hisp. *panēris*, *panēris*. Pol. *panēris*, *panēris*. Vng. *panēris*, *panēris*. Ang. *panēris*, *panēris*.] Vnde mulieres quæ panem faciunt, Panificæ vocantur.

Panificum, n. f. Locus ubi panis servatur, panis repositoryum. [*panēris*, *panēris*. Gall. *panēris*, *panēris*. Ital. *panēris*, *panēris*. Germ. *panēris*, *panēris*. Hisp. *panēris*, *panēris*. Pol. *panēris*, *panēris*. Vng. *panēris*, *panēris*. Ang. *panēris*, *panēris*.] Vnde mulieres quæ panem faciunt, Panificæ vocantur.

Panificum, n. f. Locus ubi panis servatur, panis repositoryum. [*panēris*, *panēris*. Gall. *panēris*, *panēris*. Ital. *panēris*, *panēris*. Germ. *panēris*, *panēris*. Hisp. *panēris*, *panēris*. Pol. *panēris*, *panēris*. Vng. *panēris*, *panēris*. Ang. *panēris*, *panēris*.] Vnde mulieres quæ panem faciunt, Panificæ vocantur.

Panificum, n. f. Locus ubi panis servatur, panis repositoryum. [*panēris*, *panēris*. Gall. *panēris*, *panēris*. Ital. *panēris*, *panēris*. Germ. *panēris*, *panēris*. Hisp. *panēris*, *panēris*. Pol. *panēris*, *panēris*. Vng. *panēris*, *panēris*. Ang. *panēris*, *panēris*.] Vnde mulieres quæ panem faciunt, Panificæ vocantur.

Panificum, n. f. Locus ubi panis servatur, panis repositoryum. [*panēris*, *panēris*. Gall. *panēris*, *panēris*. Ital. *panēris*, *panēris*. Germ. *panēris*, *panēris*. Hisp. *panēris*, *panēris*. Pol. *panēris*, *panēris*. Vng. *panēris*, *panēris*. Ang. *panēris*, *panēris*.] Vnde mulieres quæ panem faciunt, Panificæ vocantur.

Panificum, n. f. Locus ubi panis servatur, panis repositoryum. [*panēris*, *panēris*. Gall. *panēris*, *panēris*. Ital. *panēris*, *panēris*. Germ. *panēris*, *panēris*. Hisp. *panēris*, *panēris*. Pol. *panēris*, *panēris*. Vng. *panēris*, *panēris*. Ang. *panēris*, *panēris*.] Vnde mulieres quæ panem faciunt, Panificæ vocantur.

Panificum, n. f. Locus ubi panis servatur, panis repositoryum. [*panēris*, *panēris*. Gall. *panēris*, *panēris*. Ital. *panēris*, *panēris*. Germ. *panēris*, *panēris*. Hisp. *panēris*, *panēris*. Pol. *panēris*, *panēris*. Vng. *panēris*, *panēris*. Ang. *panēris*, *panēris*.] Vnde mulieres quæ panem faciunt, Panificæ vocantur.

Panificum, n. f. Locus ubi panis servatur, panis repositoryum. [*panēris*, *panēris*. Gall. *panēris*, *panēris*. Ital. *panēris*, *panēris*. Germ. *panēris*, *panēris*. Hisp. *panēris*, *panēris*. Pol. *panēris*, *panēris*. Vng. *panēris*, *panēris*. Ang. *panēris*, *panēris*.] Vnde mulieres quæ panem faciunt, Panificæ vocantur.

Panificum, n. f. Locus ubi panis servatur, panis repositoryum. [*panēris*, *panēris*. Gall. *panēris*, *panēris*. Ital. *panēris*, *panēris*. Germ. *panēris*, *panēris*. Hisp. *panēris*, *panēris*. Pol. *panēris*, *panēris*. Vng. *panēris*, *panēris*. Ang. *panēris*, *panēris*.] Vnde mulieres quæ panem faciunt, Panificæ vocantur.

Panificum, n. f. Locus ubi panis servatur, panis repositoryum. [*panēris*, *panēris*. Gall. *panēris*, *panēris*. Ital. *panēris*, *panēris*. Germ. *panēris*, *panēris*. Hisp. *panēris*, *panēris*. Pol. *panēris*, *panēris*. Vng. *panēris*, *panēris*. Ang. *panēris*, *panēris*.] Vnde mulieres quæ panem faciunt, Panificæ vocantur.

Panificum, n. f. Locus ubi panis servatur, panis repositoryum. [*panēris*, *panēris*. Gall. *panēris*, *panēris*. Ital. *panēris*, *panēris*. Germ. *panēris*, *panēris*. Hisp. *panēris*, *panēris*. Pol. *panēris*, *panēris*. Vng. *panēris*, *panēris*. Ang. *panēris*, *panēris*.] Vnde mulieres quæ panem faciunt, Panificæ vocantur.

Panificum, n. f. Locus ubi panis servatur, panis repositoryum. [*panēris*, *panēris*. Gall. *panēris*, *panēris*. Ital. *panēris*, *panēris*. Germ. *panēris*, *panēris*. Hisp. *panēris*, *panēris*. Pol. *panēris*, *panēris*. Vng. *panēris*, *panēris*. Ang. *panēris*, *panēris*.] Vnde mulieres quæ panem faciunt, Panificæ vocantur.

Panificum, n. f. Locus ubi panis servatur, panis repositoryum. [*panēris*, *panēris*. Gall. *panēris*, *panēris*. Ital. *panēris*, *panēris*. Germ. *panēris*, *panēris*. Hisp. *panēris*, *panēris*. Pol. *panēris*, *panēris*. Vng. *panēris*, *panēris*. Ang. *panēris*, *panēris*.] Vnde mulieres quæ panem faciunt, Panificæ vocantur.

Panificum, n. f. Locus ubi panis servatur, panis repositoryum. [*panēris*, *panēris*. Gall. *panēris*, *panēris*. Ital. *panēris*, *panēris*. Germ. *panēris*, *panēris*. Hisp. *panēris*, *panēris*. Pol. *panēris*, *panēris*. Vng. *panēris*, *panēris*. Ang. *panēris*, *panēris*.] Vnde mulieres quæ panem faciunt, Panificæ vocantur.

Panificum, n. f. Locus ubi panis servatur, panis repositoryum. [*panēris*, *panēris*. Gall. *panēris*, *panēris*. Ital. *panēris*, *panēris*. Germ. *panēris*, *panēris*. Hisp. *panēris*, *panēris*. Pol. *panēris*, *panēris*. Vng. *panēris*, *panēris*. Ang. *panēris*, *panēris*.] Vnde mulieres quæ panem faciunt, Panificæ vocantur.

Panificum, n. f. Locus ubi panis servatur, panis repositoryum. [*panēris*, *panēris*. Gall. *panēris*, *panēris*. Ital. *panēris*, *panēris*. Germ. *panēris*, *panēris*. Hisp. *panēris*, *panēris*. Pol. *panēris*, *panēris*. Vng. *panēris*, *panēris*. Ang. *panēris*, *panēris*.] Vnde mulieres quæ panem faciunt, Panificæ vocantur.

Panificum, n. f. Locus ubi panis servatur, panis repositoryum. [*panēris*, *panēris*. Gall. *panēris*, *panēris*. Ital. *panēris*, *panēris*. Germ. *panēris*, *panēris*. Hisp. *panēris*, *panēris*. Pol. *panēris*, *panēris*. Vng. *panēris*, *panēris*. Ang. *panēris*, *panēris*.] Vnde mulieres quæ panem faciunt, Panificæ vocantur.

Panificum, n. f. Locus ubi panis servatur, panis repositoryum. [*panēris*, *panēris*. Gall. *panēris*, *panēris*. Ital. *panēris*, *panēris*. Germ. *panēris*, *panēris*. Hisp. *panēris*, *panēris*. Pol. *panēris*, *panēris*. Vng. *panēris*, *panēris*. Ang. *panēris*, *panēris*.] Vnde mulieres quæ panem faciunt, Panificæ vocantur.

Panificum, n. f. Locus ubi panis servatur, panis repositoryum. [*panēris*, *panēris*. Gall. *panēris*, *panēris*. Ital. *panēris*, *panēris*. Germ. *panēris*, *panēris*. Hisp. *panēris*, *panēris*. Pol. *panēris*, *panēris*. Vng. *panēris*, *panēris*. Ang. *panēris*, *panēris*.] Vnde mulieres quæ panem faciunt, Panificæ vocantur.

Panificum, n. f. Locus ubi panis servatur, panis repositoryum. [*panēris*, *panēris*. Gall. *panēris*, *panēris*. Ital. *panēris*, *panēris*. Germ. *panēris*, *panēris*. Hisp. *panēris*, *panēris*. Pol. *panēris*, *panēris*. Vng. *panēris*, *panēris*. Ang. *panēris*, *panēris*.] Vnde mulieres quæ panem faciunt, Panificæ vocantur.

Panificum, n. f. Locus ubi panis servatur, panis repositoryum. [*panēris*, *panēris*. Gall. *panēris*, *panēris*. Ital. *panēris*, *panēris*. Germ. *panēris*, *panēris*. Hisp. *panēris*, *panēris*. Pol. *panēris*, *panēris*. Vng. *panēris*, *panēris*. Ang. *panēris*, *panēris*.] Vnde mulieres quæ panem faciunt, Panificæ vocantur.

Panificum, n. f. Locus ubi panis servatur, panis repositoryum. [*panēris*, *panēris*. Gall. *panēris*, *panēris*. Ital. *panēris*,

... PAN ...

speciem dicitur. Panus (inquit Hermolaus) sive ut quandoque scriptum est in Celso, panis, a figura similitudine dicitur est, tumore non alto, sed lato, in quo quiddam pustulae simile est, sicut in vertice alis, in quibus, cum dolore ac diffinitione vehementi. Huius diminutivum est Panellus, pappus.

Panellus, diminutivum a panus. [Panellus, Ger. Die Stumm von Rosthannen, Haffstauden, und dergleichen; Roste genannt. Polon. Kofy.] Significat comam illam in milio, panico, arundine, & in omnibus ferè arboribus picci generis, in qua semè dependet, quam Plin. lib. 16. cap. 10. vocat panos & paniculas, & aliquando nucamèra callo squamatum compacti, quæ in turgida Græci appellant. Quicquid igitur sublonga, vel subrotunda forma tumet, panicula ferè dici potest. Plin. lib. 21. cap. 4. Græcula rosa convoluta habet foliorum paniculas.

Papæ, [Pappus, memò Ger. Hst ist ein gestirnt so sich über ob etwas vermaget. Admirantis interiectio. Donatus: Papæ interiectio est mui subito accipientis: habet enim in se affectum verbi miror: ut Papæ, quid vides? Terent. in Eunucho. Papæ, hæc superat ipsam Thoidem.

Papaver, etia n. Genus herbe somniferæ. [Pavot, Gall. Du pavot. Ital. Papavero. Ger. Magsamm. Hisp. La dormidera. Pol. Mak. Vng. Mak. Ang. A poppy.] Unde à Virgilio 4. Aen. Soporificum papaver appellatur. Diversæ papaveris sunt species: præcipuè tamen est album sativum, quod semen habet quod tostum in secunda mensa cum melle apud antiquos edebatur. Hoc præcipuum candorem lina & lana contrahunt. Plin. lib. 18. cap. 23. Diosc. lib. 4. cap. 67. Papaver masculinè antiqui erâ enunciarunt. Varro in admirandis Infria tenui papaverem. Plaut. in Afin. Formicis obicitas papaverem.

Papaveris, etia n. Genus herbe somniferæ. [Pavot, Gall. Du pavot. Ital. Papavero. Ger. Magsamm. Hisp. La dormidera. Pol. Mak. Vng. Mak. Ang. A poppy.] Unde à Virgilio 4. Aen. Soporificum papaver appellatur. Diversæ papaveris sunt species: præcipuè tamen est album sativum, quod semen habet quod tostum in secunda mensa cum melle apud antiquos edebatur. Hoc præcipuum candorem lina & lana contrahunt. Plin. lib. 18. cap. 23. Diosc. lib. 4. cap. 67. Papaver masculinè antiqui erâ enunciarunt. Varro in admirandis Infria tenui papaverem. Plaut. in Afin. Formicis obicitas papaverem.

Papaveris, etia n. Genus herbe somniferæ. [Pavot, Gall. Du pavot. Ital. Papavero. Ger. Magsamm. Hisp. La dormidera. Pol. Mak. Vng. Mak. Ang. A poppy.] Unde à Virgilio 4. Aen. Soporificum papaver appellatur. Diversæ papaveris sunt species: præcipuè tamen est album sativum, quod semen habet quod tostum in secunda mensa cum melle apud antiquos edebatur. Hoc præcipuum candorem lina & lana contrahunt. Plin. lib. 18. cap. 23. Diosc. lib. 4. cap. 67. Papaver masculinè antiqui erâ enunciarunt. Varro in admirandis Infria tenui papaverem. Plaut. in Afin. Formicis obicitas papaverem.

Papaveris, etia n. Genus herbe somniferæ. [Pavot, Gall. Du pavot. Ital. Papavero. Ger. Magsamm. Hisp. La dormidera. Pol. Mak. Vng. Mak. Ang. A poppy.] Unde à Virgilio 4. Aen. Soporificum papaver appellatur. Diversæ papaveris sunt species: præcipuè tamen est album sativum, quod semen habet quod tostum in secunda mensa cum melle apud antiquos edebatur. Hoc præcipuum candorem lina & lana contrahunt. Plin. lib. 18. cap. 23. Diosc. lib. 4. cap. 67. Papaver masculinè antiqui erâ enunciarunt. Varro in admirandis Infria tenui papaverem. Plaut. in Afin. Formicis obicitas papaverem.

Papaveris, etia n. Genus herbe somniferæ. [Pavot, Gall. Du pavot. Ital. Papavero. Ger. Magsamm. Hisp. La dormidera. Pol. Mak. Vng. Mak. Ang. A poppy.] Unde à Virgilio 4. Aen. Soporificum papaver appellatur. Diversæ papaveris sunt species: præcipuè tamen est album sativum, quod semen habet quod tostum in secunda mensa cum melle apud antiquos edebatur. Hoc præcipuum candorem lina & lana contrahunt. Plin. lib. 18. cap. 23. Diosc. lib. 4. cap. 67. Papaver masculinè antiqui erâ enunciarunt. Varro in admirandis Infria tenui papaverem. Plaut. in Afin. Formicis obicitas papaverem.

Papaveris, etia n. Genus herbe somniferæ. [Pavot, Gall. Du pavot. Ital. Papavero. Ger. Magsamm. Hisp. La dormidera. Pol. Mak. Vng. Mak. Ang. A poppy.] Unde à Virgilio 4. Aen. Soporificum papaver appellatur. Diversæ papaveris sunt species: præcipuè tamen est album sativum, quod semen habet quod tostum in secunda mensa cum melle apud antiquos edebatur. Hoc præcipuum candorem lina & lana contrahunt. Plin. lib. 18. cap. 23. Diosc. lib. 4. cap. 67. Papaver masculinè antiqui erâ enunciarunt. Varro in admirandis Infria tenui papaverem. Plaut. in Afin. Formicis obicitas papaverem.

Papaveris, etia n. Genus herbe somniferæ. [Pavot, Gall. Du pavot. Ital. Papavero. Ger. Magsamm. Hisp. La dormidera. Pol. Mak. Vng. Mak. Ang. A poppy.] Unde à Virgilio 4. Aen. Soporificum papaver appellatur. Diversæ papaveris sunt species: præcipuè tamen est album sativum, quod semen habet quod tostum in secunda mensa cum melle apud antiquos edebatur. Hoc præcipuum candorem lina & lana contrahunt. Plin. lib. 18. cap. 23. Diosc. lib. 4. cap. 67. Papaver masculinè antiqui erâ enunciarunt. Varro in admirandis Infria tenui papaverem. Plaut. in Afin. Formicis obicitas papaverem.

Papaveris, etia n. Genus herbe somniferæ. [Pavot, Gall. Du pavot. Ital. Papavero. Ger. Magsamm. Hisp. La dormidera. Pol. Mak. Vng. Mak. Ang. A poppy.] Unde à Virgilio 4. Aen. Soporificum papaver appellatur. Diversæ papaveris sunt species: præcipuè tamen est album sativum, quod semen habet quod tostum in secunda mensa cum melle apud antiquos edebatur. Hoc præcipuum candorem lina & lana contrahunt. Plin. lib. 18. cap. 23. Diosc. lib. 4. cap. 67. Papaver masculinè antiqui erâ enunciarunt. Varro in admirandis Infria tenui papaverem. Plaut. in Afin. Formicis obicitas papaverem.

Papaveris, etia n. Genus herbe somniferæ. [Pavot, Gall. Du pavot. Ital. Papavero. Ger. Magsamm. Hisp. La dormidera. Pol. Mak. Vng. Mak. Ang. A poppy.] Unde à Virgilio 4. Aen. Soporificum papaver appellatur. Diversæ papaveris sunt species: præcipuè tamen est album sativum, quod semen habet quod tostum in secunda mensa cum melle apud antiquos edebatur. Hoc præcipuum candorem lina & lana contrahunt. Plin. lib. 18. cap. 23. Diosc. lib. 4. cap. 67. Papaver masculinè antiqui erâ enunciarunt. Varro in admirandis Infria tenui papaverem. Plaut. in Afin. Formicis obicitas papaverem.

Papaveris, etia n. Genus herbe somniferæ. [Pavot, Gall. Du pavot. Ital. Papavero. Ger. Magsamm. Hisp. La dormidera. Pol. Mak. Vng. Mak. Ang. A poppy.] Unde à Virgilio 4. Aen. Soporificum papaver appellatur. Diversæ papaveris sunt species: præcipuè tamen est album sativum, quod semen habet quod tostum in secunda mensa cum melle apud antiquos edebatur. Hoc præcipuum candorem lina & lana contrahunt. Plin. lib. 18. cap. 23. Diosc. lib. 4. cap. 67. Papaver masculinè antiqui erâ enunciarunt. Varro in admirandis Infria tenui papaverem. Plaut. in Afin. Formicis obicitas papaverem.

Papaveris, etia n. Genus herbe somniferæ. [Pavot, Gall. Du pavot. Ital. Papavero. Ger. Magsamm. Hisp. La dormidera. Pol. Mak. Vng. Mak. Ang. A poppy.] Unde à Virgilio 4. Aen. Soporificum papaver appellatur. Diversæ papaveris sunt species: præcipuè tamen est album sativum, quod semen habet quod tostum in secunda mensa cum melle apud antiquos edebatur. Hoc præcipuum candorem lina & lana contrahunt. Plin. lib. 18. cap. 23. Diosc. lib. 4. cap. 67. Papaver masculinè antiqui erâ enunciarunt. Varro in admirandis Infria tenui papaverem. Plaut. in Afin. Formicis obicitas papaverem.

Papaveris, etia n. Genus herbe somniferæ. [Pavot, Gall. Du pavot. Ital. Papavero. Ger. Magsamm. Hisp. La dormidera. Pol. Mak. Vng. Mak. Ang. A poppy.] Unde à Virgilio 4. Aen. Soporificum papaver appellatur. Diversæ papaveris sunt species: præcipuè tamen est album sativum, quod semen habet quod tostum in secunda mensa cum melle apud antiquos edebatur. Hoc præcipuum candorem lina & lana contrahunt. Plin. lib. 18. cap. 23. Diosc. lib. 4. cap. 67. Papaver masculinè antiqui erâ enunciarunt. Varro in admirandis Infria tenui papaverem. Plaut. in Afin. Formicis obicitas papaverem.

Papaveris, etia n. Genus herbe somniferæ. [Pavot, Gall. Du pavot. Ital. Papavero. Ger. Magsamm. Hisp. La dormidera. Pol. Mak. Vng. Mak. Ang. A poppy.] Unde à Virgilio 4. Aen. Soporificum papaver appellatur. Diversæ papaveris sunt species: præcipuè tamen est album sativum, quod semen habet quod tostum in secunda mensa cum melle apud antiquos edebatur. Hoc præcipuum candorem lina & lana contrahunt. Plin. lib. 18. cap. 23. Diosc. lib. 4. cap. 67. Papaver masculinè antiqui erâ enunciarunt. Varro in admirandis Infria tenui papaverem. Plaut. in Afin. Formicis obicitas papaverem.

Papaveris, etia n. Genus herbe somniferæ. [Pavot, Gall. Du pavot. Ital. Papavero. Ger. Magsamm. Hisp. La dormidera. Pol. Mak. Vng. Mak. Ang. A poppy.] Unde à Virgilio 4. Aen. Soporificum papaver appellatur. Diversæ papaveris sunt species: præcipuè tamen est album sativum, quod semen habet quod tostum in secunda mensa cum melle apud antiquos edebatur. Hoc præcipuum candorem lina & lana contrahunt. Plin. lib. 18. cap. 23. Diosc. lib. 4. cap. 67. Papaver masculinè antiqui erâ enunciarunt. Varro in admirandis Infria tenui papaverem. Plaut. in Afin. Formicis obicitas papaverem.

Papaveris, etia n. Genus herbe somniferæ. [Pavot, Gall. Du pavot. Ital. Papavero. Ger. Magsamm. Hisp. La dormidera. Pol. Mak. Vng. Mak. Ang. A poppy.] Unde à Virgilio 4. Aen. Soporificum papaver appellatur. Diversæ papaveris sunt species: præcipuè tamen est album sativum, quod semen habet quod tostum in secunda mensa cum melle apud antiquos edebatur. Hoc præcipuum candorem lina & lana contrahunt. Plin. lib. 18. cap. 23. Diosc. lib. 4. cap. 67. Papaver masculinè antiqui erâ enunciarunt. Varro in admirandis Infria tenui papaverem. Plaut. in Afin. Formicis obicitas papaverem.

Papaveris, etia n. Genus herbe somniferæ. [Pavot, Gall. Du pavot. Ital. Papavero. Ger. Magsamm. Hisp. La dormidera. Pol. Mak. Vng. Mak. Ang. A poppy.] Unde à Virgilio 4. Aen. Soporificum papaver appellatur. Diversæ papaveris sunt species: præcipuè tamen est album sativum, quod semen habet quod tostum in secunda mensa cum melle apud antiquos edebatur. Hoc præcipuum candorem lina & lana contrahunt. Plin. lib. 18. cap. 23. Diosc. lib. 4. cap. 67. Papaver masculinè antiqui erâ enunciarunt. Varro in admirandis Infria tenui papaverem. Plaut. in Afin. Formicis obicitas papaverem.

Papaveris, etia n. Genus herbe somniferæ. [Pavot, Gall. Du pavot. Ital. Papavero. Ger. Magsamm. Hisp. La dormidera. Pol. Mak. Vng. Mak. Ang. A poppy.] Unde à Virgilio 4. Aen. Soporificum papaver appellatur. Diversæ papaveris sunt species: præcipuè tamen est album sativum, quod semen habet quod tostum in secunda mensa cum melle apud antiquos edebatur. Hoc præcipuum candorem lina & lana contrahunt. Plin. lib. 18. cap. 23. Diosc. lib. 4. cap. 67. Papaver masculinè antiqui erâ enunciarunt. Varro in admirandis Infria tenui papaverem. Plaut. in Afin. Formicis obicitas papaverem.

... PAN ...

mate parentis habes. Caius de verb. signif. I. Appellatione, scribit appellatione Parentum omnes in infinitum maiores utriusque lexus significati. ¶ Parentum etiam vocabulum ad quolibet consanguineos extensum invenimus: sed hoc apud eos duotaxat qui iam labascente lingua Latine puritate, minus tersè loquuti sunt. Galli etiã in sua vernacula lingua hoc observant. Lampridius de Alexandro Severo: Amicos & parentes Alexander, si malos reperit, aut punivit, aut si vetus vel amicitia, vel necessitudo non sinit punire; dimisit à se, dicens: Hic etiam est mihi Respub. Iulius Capitol. de M. Antonio: Adoptatus in aulicam domum, omnibus parentibus suis tantam reverentiam, quantam privatus exhibuit. Plin. lib. 13. cap. 11. Terram omnium parente dicitur esse, altricem. Et Ovid. 1. Metam. Magna parens terra est. Cic. 1. de Orat. Philosophia bonarum artium omnium procreatrix quædam, & quasi parens. Idem 2. de Finib. Quando enim Socrates, qui parens philosophiæ iure dici potest, quicquam tale fecit, idem ad Att. lib. 9. Quom parens non alere nefarium sit, nostri principes antiquissimã & sanctissimam parentem, patriam fame necandam putant. Idem 1. de Legib. Earum rerum parens est, educatrixque sapientia. ¶ In arbore etiam parens dicitur stirps ipsa, vel truncus, unde ramus nascitur. Plin. lib. 12. cap. 5. Rami novam sibi propaginem faciunt circa parentes in orbem. ¶ Parentium in genitiva plurali pro parentum posuit Horat. 3. Car. Ode 24: Vos est magna parentum Virtus.

Parentela, f. p. Consanguinitas, affinitas. [*Parentela* m. l. h. b. h. Gall. Parente. Ital. Parentado. Germ. Verwandtschaft. Hisp. Parentela. Pol. Rodzina. Vng. Vég. Szem. v. a. Ang. Parrotage or ancestry.] Capitol. in Gordian. Duxit uxorem filiam Mithriæ doctissimi viri, quæ causa eloquentur dignum parentela sua iudicavit. Apud probatos auctores alioqui hoc nomen non invenitur.

Parentia, pro obsequio usus est Imp. in l. 1. C. qui pro sua iurisdicte. Quod si quis alienæ jurisdictionis causam crederit delegandam, nec præcepto cognitorem datum, parentiam accommodare censetur. Hotom.

Parentia, Qui patrem aut matrem occidit. [*Parentia* m. l. h. b. h. Gall. Qui a tui patre ou mere. Ital. Chi ha omicidio fatto padre o madre. Germ. Ein Todtschlegel seines Vaters oder Mutters. Hisp. el que mata padre o madre. Pol. Morderz iuzna rodyzina. Vng. Zmlve gylkisa. Ang. That killth father or mother.] Plaut. in Epid. Quia ego tuum patrem faciam parenticidam.

Parentio, ras, n. p. significat Parentibus iusta celebrato. [*Parentio* m. l. h. b. h. Gall. Faire obsequer, funerailler, seruer, banqueter en sacrifice aux pères & mères. Ital. Far obsequer, banqueter & altri casi di doctola. Germ. Die abgesetzene Eiter oder Niverbeteu jarret oder offsternz beidts Hispan. Hacer sacrificio por padre o madre a otros muertos. Polon. Na pamiatki zmarcielich rodyziny ofiarz opus. Ang. To do obsequer which or due to father or mother or to the dead, as funerailler, banqueter and sacrificer.] Hæc etiam ad alios transferatur. Plin. lib. 13. cap. 12. Quin & præco ritia fabacia suæ religionis diis in sacro est prævations pulmentari cibo, & hebetare sensus exstimata, insomnia quoque faceret: ob hoc Pythagorica sententia damnata, vel (ut alii tradidit) quoniam mortuorum animæ sunt in ea: quæ de coela parentando utique assumitur. Cic. 2. de Legib. Hostia autem maxima parentati esse adiunctum putatur. Idem 1. Philip. Ut enjus sepulchrum iusquam extet ubi parentetur ei, publice supplicetur. Ovid. 1. Amor. Eleg. 13. sic Memnonis umbras Annua solenni cæde parentet avit.

Parentalia, & hoc parentale, adjectivum, om. ut umbre parentales. Ovid. 4. Trist. Eleg. 9. Dies parentales, quibus solennes epulæ ad mortuorum sepulchra solent afferri: quæ consuetudo primùm ab Aenea creditur mansisse, qui solennibus quotannis donis, patris sui manes placabat. Ovid. 2. Fast. Hunc morem Aeneas, pietatis idoneus au. of Attulit in terras iuste Latine tuas, ille patris genio solennia dona ferebat. Hinc populi ritus ediditæ novos. At quondam, dum longa gerunt pugnaibus armis Bella, parentales deservere dies.

Parentalia, orum, n. f. Convivia quæ in parentum aut propinquorum funeribus fieri consueverunt. [*Parentalia* m. l. h. b. h. Gall. Parentes, obsequer, banqueter, seruer, & autres choses qui ont fait par eux les pères. Ital. Convivia nelle obsequer de morti. Germ. Nantzeit sa man auß die Begräbnis der Eiteren oder Bestrebeten veyteta gebuhen hat. Hisp. Sacrificer por los muertos. Polon. Obyod przepijnych rodyziny dani. Vngar. Azim es rakomom halala kar vala ut. Ang. Sacrificer made at obsequer.] Distia parentalia, teste Hieronymo in leoniam, quod hoc officii genus sibi parentibus præstaret. Cicero 1. Philip. An me censetur P. C. quod vos in vii seculis, estis, decemnum fuisse ut parentalia cum supplicationibus inferebantur.

Parentesis, f. i. [*Parentesis* m. l. h. b. h. Gall. Parenthèse. Ger. Senst; Da man ein Spruch oder ein ganze Redung in ein Zeit hincen setz wegen dessen verstant.] Clausula orationis contextus interiecta, qua remota

sensus manet integra verbo Græco *παρενθεσις*, quod est interpono sive interitico. Parenthesis (inquit Valla) est interiectio orationis in sermone, qua remota sermo manet integer. Ea cum semper venusta est, tum plurimum venustatis habet, quum sit per qui, aut is, aut per ut. Subdit deinde exempla e jusque membris: ut, Si modo culpam tuam falsus esses, pater (qua indulgentia est) omnia tibi ignovisset. Idem illud si, nisi præsens vidisset pater, (eius severitatis est) te mecum discepisset. Item: Si hanc illi noxam imponere peius, (ut impudentissimus est) in te eam retorquetur.

Parco, pares, parvi, paritum, n. f. unde pariturus participium, Videor, apparco. [*Parco* m. l. h. b. h. Gall. Apparcere, apparer. Ital. Apparire. Ger. Erscheinen; sich zeigen. Hisp. Aparer. Polon. Pokazywac. Vng. Meg mutat. Ang. To appear and be in sight.] Martial. lib. 12. Festinant trepidi sublinere carbasa nautæ. Ad portum quoties paruit Heomogenes, Virg. 6. Aen. Cui pecudum fibræ, cæci cui sidera parentis est, à quo fibræ & sidera cernuntur & perissimè agnoscuntur interpresatur Servius. ¶ Hinc sunt composita, Appares, idem significans quod simplex Parco: hoc est, video. Virg. Aen. 1. Apparent iam nantes in gurgite vasto. Comparet, vide suo loco. Disparco, à *disparco*, à conspectu recedo. Transpareo, à *transpareo*, Translucco. ¶ Interdum parere est obedire. [*Parere* m. l. h. b. h. Gall. Obeyr. Ital. Voldere. Germ. Obachten und gehorchen sein. Hisp. Obedecer. Polon. Posluszyc. Vngar. Fogadok. Ang. To obey to be as commanded.] Virgil. 1. Aen. Parit amor dicitur charæ genitricis Iust. lib. 11. Vix patienter univira, nedum fœminæ pariturus. Terent. Hecyr. Sed ego fuloro, meis dicitis parere hanc qui postulem. Cic. 7. Phil. Non ut pareret, & dicto audiens esset huic ordini, sed ut conditiones ferret, leges imponeret. Idem de Natur. deor. Eorum imperium Rempubl. amplificatam, qui religionibus parissent. Virg. 2. Aen. tu nequa parcaus Iusta time, neu præceptis pariteretula. ¶ Promissis parere, est præstare promissa. Ovid. 3. Iphoc. Parent promissis, dissimulantque deos. ¶ Parere intercessioni, est deferre illi, ut vulgò dicunt nostri iuriscosulsi, prenti cedere. Cic. 3. de Leg. Parere iubet intercessori, quo nihil præstantius. ¶ Parere gula, est servire gula, sive indulgere. Horat. 2. Scem. Satyr. 7. Nil seivile gulæ parens habet.

Pariter, impertonale. Liv. 9. ab Virg. Quod postquam consiliuntatum est, excipit testiam dari iubet, ut prædare miles, firmatisq; cibo vitibus arma capiat, dicto paritur. Habes autem hæc omnia priorem syllabam productam.

Parere pro apparere, veteres dicebant, itaque scriptum est apud Siculum Flaccum, Aliquibus locis lapides, qui in limitibus positi erant, intereidebant: & limites ipsi id est, rigores, non parentibus lapidibus disteile inveniantur. Et Frontinus. Antequam lovent limites non patebant, qui dividerent agros. Hæc autem: Antiqua mensuræ actus in diversum ovium limitibus incidit. Nam Terrarum veterum lapides adhuc parent, sicut in Campania finibus Minturnensium. Et apud Cic. in oratione pro Roscio Comelio.

Parèphippis, *παρεπριπυς*, Qui præter rationem equis disciplinæ equos agi: quasi præpuleris, sive impetuosus equus, à præpositione *παρ*, quæ in compositione frequenter idem significat quod perversè, sive præpositè, & nomine *πριπυς*, quod equestrem significat. Virtus hæc voce Imperator in Parèphippium. C. de Curs. publ.

Parèrgon, [*παρηργον*, Ang. All thing beside the principal purpose.] Dicitur quod alicui rei præter propositum additur: sicut pictor imaginem pingens, ornandæ tabellæ gratia, arabulæ, & aviculæ, & huiusmodi addidit. Plin. lib. 25. cap. 10. Proterogenes, quum Athenis celeberrimo loco, Minervæ delubro præpulgum pingeret, adiecit parvulas naves longas, in his quæ pictores parerga appellant. Sunt etiam (inquit Budæus) parerga corollaria operis locati, quæ sunt ultra id quod in stipulatione comprehensum est. Nam *παρηργον*, est opus ipsam de quo actum est: Parèrgon autem, operis appendix, de quo nihil actum erat.

Parèsis, *παρησις*, Græca vox est, qua significatur remissio, vel negligentia: corporis & animi defectio, & languor, virumque & corporis & animi extenuatio Budæus in Comment.

Parætonium, Vide PARÆTONIVM.

Paries, parietis, pen. corr. m. t. Proprie est qui in utroq; ædifici latere domum unam ab altera dirimit: differtq; à muro, quod hic proprie est lapideus urbis ambitus. [*Paries* m. l. h. b. h. Gall. Paroy, mur. Ital. Parete, muro. Germ. Ein Eckstein. Hisp. pared. Pol. sciana. Vngar. Falu, fal. Ang. A wall of an house.] Cic. 6. Vere. His autem tabulis tempore interiores parietes vestibantur. Ovid. 4. Metam. Fallos erat tenuissima, quem duxerat olim, Quum fieret paries, domi communis utriusque, Plinius lib. 35. cap. 14. Quid non in Africa, Hispaniaq; ex terra parietes, quos appellant formacosi, ædificiis durant inco rumpi imbutibus, vasis, ignibus, omniq; ex quo tumores

ener Mendel grediet ede breu affuit. Hisp. Armada de brequel. Pol. Kulsia albo pawia 10034 okryy. Vng. Pafos. Ang. Arnel mab a buckler. Liv. 4. ab Vib. Dar signum Volscis Imperator, ut par-
 matis noyx cohorti hostium locus datur.
 Parmilla, parmula, pen. cor. Diminutivum. [*ῥῆ ἰσθμῶν, ῥῆ ἰσθμῶν*]
 Gall. Petite rondelle. Ital. Piccola rondella. Germ. Ein kleine
 runde Scheibe der Kriegstuchten. Hisp. Pequeño broquel. Pol.
 Rudeika. Vngar. Tavas pafuska. Ang. A little buckler or target.]
 Horat. 2. Carm. Ode 7: Tecum Philippos & celerem iugam
 Scasi telista non bene parmula.
 Parmularius, parmularius, m. f. Gladiator, qui parmula utebatur,
 quique parmulas facit & vendit. [*ῥῆ ἰσθμῶν* Gall. Un rondelier.
 Ital. Mastino derondelle. German. Der sechtzende Scheit zu dem
 Streite trauht oder macht. Hisp. El que usa mucho del broquel. Pol.
 Pamiuk, tarktorz tarzyz parywa. Vngar. Pafos. Ang. That is like a
 buckler.] Quinilian. lib. 2. cap. 1: Alius percontanti, Theodo-
 reus, an Apollodorus esset: Ego (inquit) parmularius sum.
 Vbi interpret. Parmularius dicitur parmularum: hoc est, scuto-
 rum faber. Porro gladiatores parmularii etiam Thraces ap-
 pellabantur, eo quod ejus regionis homines precipue par-
 mulis utebantur. Felus: Thraces (inquit) gladiatores, a simili-
 tudine parmularum Thraciarum vocati.
 Parmularius, Vide PARMULA.
 Parnacides, Vestes appellabantur puellares. Varro de liber.
 educ. Vt puella habeant pontis in vestitu chlamydas, enco-
 bomata, & parnacidas quam togas. Nonius.
 Paro, ras, ad. p. Instruo, apparo, preparo. [*ῥῆ ἰσθμῶν ῥῆ ἰσθμῶν*
 nichia. *ῥῆ ἰσθμῶν ῥῆ ἰσθμῶν* Gal. Appareille, appretter Ital. Apparecchia-
 re, mettere a ordine. Ger. Waschen, bereiten. Belg. Bereyden. Hisp. Apa-
 rejar. Polon. Narzadzam gotowic. Vng. Tisztalok. Ang. To pre-
 pare, to make ready.] Plaut. in Mil. Itaq; ego paravi hic intus ma-
 gnam machinam. Terent. in And. Revertor postquam quae opus
 facere ad nuptias Gnatae, paravi, Cesar 3. belli Gal. Nervios Ad-
 vancosq; bellu Romanis parare. Ita paratum est, inquit Plaut.
 in Poenulo id est, ita deliberatu est. & Significat aliquando idē
 quod comparo, acquirō, *ῥῆ ἰσθμῶν ῥῆ ἰσθμῶν* Terent. in Eunucho.
 Cupio aliquot parare amicos beneficio meo. Curtius: Quid
 tibi divitis opus est, quae te efarsire cogunt? Primus omnium
 facietate paralli famem, ut quod plura haberes, acitius quam si
 non haberes cuperes. & Hujus composita sunt, Apparo, Com-
 paro, Reparo, Separo, Disparo, quod est Separo, Acquiraro,
 Preparo: quae habent penultimam correptam.
 Parais, particip. aut nomen ex participio. [*ῥῆ ἰσθμῶν ῥῆ ἰσθμῶν*
 ῥῆ ἰσθμῶν ῥῆ ἰσθμῶν Gal. Appareille Ital. Apparecchia-
 re, mettere a ordine. Ger. Waschen, bereiten. Belg. Bereyden. Hisp. Apa-
 rejar. Polon. Narzadzam gotowic. Vng. Tisztalok. Ang. To pre-
 pare, to make ready.] Terent. in And. Omnia parata iam sunt in-
 tus. Ibi enim summa bonum esse heri putabam hunc Pam-
 philum, Amicum, amatorem, virum, quovis in loco paratum.
 Vbi Donatus: Paratum dixit ad omnes affectus, quicumq; de
 proximo esse possunt. Cic. 2. de Leg. Fuit enim hic vir, ut scitis,
 no solum eruditissimus: sed etiam civis & Republica maxime,
 tuendaq; civitatis paratissimus. Paratissimo animo sustinere.
 Hortius 1. bell. Gal. languit aliquando infinitivo. Caf. 3. bell.
 Civil. Paratus omnia perpeti. Aliquando accusativo cum pre-
 positione ad. Cic. ad Toranium lib. 6. Paratus ad omnem eve-
 ntum. Aliquando dativo. Quintil. lib. 8. cap. 3: Idem certamini
 paratur.
 Paratus, us, substantivum, m. q. Apparatus. [*ῥῆ ἰσθμῶν ῥῆ ἰσθμῶν*
 ῥῆ ἰσθμῶν ῥῆ ἰσθμῶν Gal. Appareille Ital. Apparecchia-
 re, mettere a ordine. Ger. Waschen, bereiten. Belg. Bereyden. Hisp. Apa-
 rejar. Polon. Narzadzam gotowic. Vng. Tisztalok. Ang. To pre-
 pare, to make ready.] Quint. lib. 10. cap. 11:
 Coptosus verborum sit paratus: id est, apparatus. Tacit. lib. 12:
 Proviso ante sanebri paratu, qui modicus erat. Opus impar
 vestis paratibus, Ovid. 3. de Ponto, Eleg. 4.
 Paratum, in neutro genere. Terent. in Eunucho. Parati nihil est.
 Paratē, adverbium, Promptē & expedite. [*ῥῆ ἰσθμῶν ῥῆ ἰσθμῶν*
 Gall. avec appareille Ital. prontamente, apparecchiatamente. Ger. Mit bereitung
 bereitfamig. Hisp. con aparato. Pol. gotowic. Vng. Kész. Ang.
 Ready.] Plautus in Epid. Vt paratē cam praemeditatam meis
 doctis, aditusque Onustam mittam. Cicero de Claris Orat. Is
 tamen ad dicendam veniebat magis audacter, quam paratē,
 Idē 1. Offic. Dimicareq; paratius de honore, & gloria, quam
 de ceteris commodis. Paratissime respondit: hoc est, prom-
 ptissime Plin. Epist. 9. lib. 1.
 Paro, ras, frequens. Plaut. in Merc. Quid tu ais? quid cum illic,
 quid nunc ire paratū, veniens.
 Parabilis, se, om. t. Quod in promptu est, & citō haberi potest.
 [*ῥῆ ἰσθμῶν ῥῆ ἰσθμῶν* Gall. Qui se peut appretter, ou acqui-
 re. Ital. Che si può apparecchiare, che si può apparecchiare. Ger. Das ist
 in eubtemmisch. Hisp. Cosa que se puede aparejar. Pol. Latwi do
 dostawia. Vngar. Készre hozható. Ang. That is in readiness, or
 that is ready to be put on.] Seneca: Ad manum est, & parabile,
 quod facit: qui ad naturam vivit, nunquam est pauper. Cic. 1.

de Finib. Ipsa natura divitias, quibus contenta est. & parabi-
 les, & terminatas habet. Horat. 1. Serm. Satyr. 2. Non ego, nan-
 que parabilem amo venere, facilemque. Cor. lib. 6. Tentatae
 quippe disciplinae sunt, solitasque parco ac parabili viti ad
 implenda naturae desideria defungi, in peregrina, & evictum
 gentium mala impulerat.
 Parochus, ch, pen. corr. m. f. *ῥῆ ἰσθμῶν*. Qui & Xenoparochus,
 recte Budæo, *ῥῆ ἰσθμῶν*: hoc est, a *ῥῆ ἰσθμῶν* dicitur. [Ger.
 Der ein mit aller noturfft außt stat behit verpicht freyhat und las-
 sē beghit. Pol. Paroch. Ang. A neighbour or parson.] Ita
 enim Parochi, qui legatis publice Romā missi, ceterosq; ali-
 cujus dignitatis hospitibus, saltem & ligna praebentur: no-
 notavit Acton in illud Horatii ex lib. 1. Serm. Satyr. 1. Tum pa-
 rochi, quae debent ligna, saltemq; Hi Latino verbo Copiam di-
 xi sunt, recte Porphyrio, quod omnium rerū necessarium
 copiam, regum, populorumq; Legatis suppeditabant. Nam
 quanvis Horatius salis tantum & lignorū in eminent, eorum
 tamen appellatione videtur esse complexus quae cōq; sunt ho-
 spitiū necessaria. In hac significatione hoc nomine usus est
 Cic. lib. 13. Epist. ad Atticum: Ariarathes (inquit) Ariarathensi
 filius Romanū venit, opinor, regum aliquid emere & Ce-
 sare. Nam quomodo quae est, pedem ubi ponat in suo od ha-
 bet. Omnino cum Scellius nosset parochis publicis occupatis
 quod quidē facile patior: verum tamen quod mihi famulo be-
 neficio meo magna et fratibus illius necessitudo est, inven-
 eum per litteras ut apud me diverferet. Horat. lib. 2. Serm. Sat.
 1. Parochum videtur poluisse pro convivatore: veteres pallos
 Tum parochi facit, nil sic mentis, ut acres Potores. & Sert
 qui Parochon etiam accipit putent pro auspice nuptiarum, sicut
 paranympho: ejus originē referentes ad verbum *ῥῆ ἰσθμῶν*, eo
 quod in curru nuptiali unā cum sponsio & sponsa veherent.
 Nam ut Pausanias scribit in Graecia moris fuit ut in curru nu-
 ptiali tres tantū sederent, sponsa media, cujus alterū latus dexte-
 debat sponsus, alterū quem vocabant *ῥῆ ἰσθμῶν*, vel qui amicitia
 vel sanguine esset conjunctissimus, vel cui ob dignitatem pla-
 ritimū deferrent. Hac Callias. Sunt qui Parochias (ait Budæus)
 appellatas inde censent, quibus singuli sacerdotes sacra ad-
 ministrant. Ego verō, (inquit Budæus) non parochias ponit,
 sed Parochias, appellatas esse censeo, quasi vicinas.
 Parodontides, *ῥῆ ἰσθμῶν ῥῆ ἰσθμῶν*, live Parulides, *ῥῆ ἰσθμῶν*, Tubercu-
 la iuxta gingivas, quum caro in gingiva excrevit. Vide Cel-
 sum lib. 6. cap. 13.
 Paroeci, *ῥῆ ἰσθμῶν*, cum ex diphthongo, Accolarum contra-
 tus, sacraque vicinia. *ῥῆ ἰσθμῶν*: hoc est, ab accollendo, vel
 juxta habitando. [Pol. Lind do rodni sari yhodpari. Ang. A
 parish.] August. lib. 14. de Civit. Praebiter fuit quidā nomine
 Resitutus in parocia Calamensis ecclesiae. Paroci dicitur
 ipse accola: quare qui sanum aliquid accolum, paroci dicitur
 sunt, ejusdem scilicet sani cōsortes. Quod si Latine loqui ma-
 gis placet, Latine scientibus Curiae dicit possunt: unde catio-
 nes olim dicti, & *ῥῆ ἰσθμῶν* ipsi curiales. Ex Budæo.
 Paroeci, *ῥῆ ἰσθμῶν* Ger. Ein genus Epiphonem] Definitio-
 re Donato, est accollendo datum rebus, temporibusque, prore-
 bium: Diomedes sic definit: Parocia, inquit, est prorebus vul-
 gatis usurpatio, rebus, temporibusque accomodata. Vide
 Erasmus in principio Adagiorum.
 Paroeciōn, *ῥῆ ἰσθμῶν*, Est similitudo verborum in oratione
 quem admodum Paronomasia nominum dicitur similitudo
 ut si dixeris aliquem arare, non orare, est paroeciōn: si verō
 non Oratorem esse dixeris, sed aratorem, paronomasia est.
 Alii Paroeciōn interpretantur vitium orationis, quum ab
 iisdem literis diversa verba sumantur: cujusmodi est illud: O
 Tre tute Tati tibi tanta tyraone tulisti.
 Paroeciōlogia, *ῥῆ ἰσθμῶν*, Dicit potest confessio: figura quā
 aliquot res concedimus adversario: deinde insertimus aliquid
 quod aut maius sit quam superiora, aut etiam omnia, quae
 posuimus, infirmet. Exemplum esse potest illud Ciceronis pro
 Flacco: Verum tamen hoc dico de toto genere Graecorū: ni-
 buo illis literas, do multarum artium disciplinam, non admo-
 sermonis lepōtem, ingeniorū acumen, dicendi copiam dēni-
 que etiam, si qua aliis sibi sumunt, non repugno: restimōniō
 religionem, & fidē nunquā illa natio coluit: totiusq; huius
 rei quae sit vis, quae auctoritas, quod pondus ignōrant.
 Paroeciōn, *ῥῆ ἰσθμῶν* Ger. Ein tiem Bauk schiffen oder Schiffe]
 Navigi genus a Partis primūm excogitatum, ut refert Anti-
 phanis interpres. Vnde & Myoparones quidam appellatos
 putant, quod genus navigi paracie esse creditur, mediam tem-
 tem habet formam earum: navium quae in Myunte & Faro in-
 sulis fieri solent. Vide Bayhum de re navali.
 Paroeciōnasia, *ῥῆ ἰσθμῶν ῥῆ ἰσθμῶν*, Latine agnominatio, quum
 aliquid nomen ab alio voce quidem simili, verūm signifi-
 catione diversissimo petitur. Terentius in And. Nam in-
 ceptio est amentium, haud amantium. Quando visum hoc
 non ex nominum, sed verborum similitudine cognitur. Pa-
 1076000

non eos à quibusdam appellatur. Vide suprà.
 Partonichia. p. pen. corr. f. p. vel Paronychium, paronychia, n. f.
 Abiecit circa radices unguium, redivia. [*partonichia*. Gall.
Apollonia qui nomen à la racine des ongles. Ital. *Paronychia*. German.
 Die *Partonichia* se in etage vmb den Nagel frist das er mit schmerz
 dinsten. Hissp. *Partonichia* o *partonichia*. Pol. *Zanokijowa*. Vngar. *Kö-*
nyv-meg. Ang. A *partonichia* est in partumation thar tunc est vnder the
 nail of the nail.] Plin. lib. 23. cap. 31. Gingiviarum inflationibus
 paronychia, fordidisq; ulceribus, & putrescentibus. & Dista
 paronychia à *partonichia*, & hinc unguis, quasi ad unguem. & Est
 nem paronychia sicut quidam in petris nascens, peplo similis,
 breuiore tamen stipite, & foliis maioribus. Nomen habet à re
 pto, propterea quod paronychia medeat. Aator Dialc. lib. 4.
 Partonichia, *partonichia*. Nomen ab alio derivatum: Gramma-
 ticis vocant Denominativum.
 Partonichia, n. f. Vas escarium à rotunditate sic dicitur. [*partonichia*.
 Gall. *Partonichia*. Ital. *Partonichia*. Ger. Ein *Partonichia* ist ein
 essig. Hissp. *Partonichia* grande para el manio. Pol. *Partonichia*.
 Vng. *Partonichia*. Ang. A *partonichia* est in partumation thar tunc est
 vnder the nail of the nail.] Cell. lib. 6. cap. 16. Sub ipsa vero auri-
 bus omni parotides solent, modo in secunda valetudine ibi in-
 flammatione orta: modo post longa febris, illuc impetu mor-
 bi coarctato: id abiecit genus est. & Dicitur etiam paroti-
 des inquit idem Cell. Jarteria dux dextra sinistraq; juxta gut-
 tur, qua sursum procedentes ultra aures feruntur. & Quin &
 ipsi aures circum, apud Jul. Pollucem vocantur parotides.
 Itemque partes his subiecte, quæ à faucibus ad malas perti-
 nent. Corp enim *partonichia* ad aures dicitur. Solent etiam juxta
 dentes in gingivis omni dolores, quos Græci *partonichia* appel-
 lant. Plin. lib. 20. cap. 1: Parotidas & panos sanat.
 Partonichia, n. f. Stimulatio, concitatio, exacerbatio, *partonichia*.
 Gall. *Partonichia*. Ital. *Partonichia*. Ger. Ein *Partonichia* ist ein
 essig. Hissp. *Partonichia* grande para el manio. Pol. *Partonichia*.
 Vng. *Partonichia*. Ang. A *partonichia* est in partumation thar tunc est
 vnder the nail of the nail.] Cell. lib. 6. cap. 16. Sub ipsa vero auri-
 bus omni parotides solent, modo in secunda valetudine ibi in-
 flammatione orta: modo post longa febris, illuc impetu mor-
 bi coarctato: id abiecit genus est. & Dicitur etiam paroti-
 des inquit idem Cell. Jarteria dux dextra sinistraq; juxta gut-
 tur, qua sursum procedentes ultra aures feruntur. & Quin &
 ipsi aures circum, apud Jul. Pollucem vocantur parotides.
 Itemque partes his subiecte, quæ à faucibus ad malas perti-
 nent. Corp enim *partonichia* ad aures dicitur. Solent etiam juxta
 dentes in gingivis omni dolores, quos Græci *partonichia* appel-
 lant. Plin. lib. 20. cap. 1: Parotidas & panos sanat.
 Partonichia, n. f. Stimulatio, concitatio, exacerbatio, *partonichia*.
 Gall. *Partonichia*. Ital. *Partonichia*. Ger. Ein *Partonichia* ist ein
 essig. Hissp. *Partonichia* grande para el manio. Pol. *Partonichia*.
 Vng. *Partonichia*. Ang. A *partonichia* est in partumation thar tunc est
 vnder the nail of the nail.] Cell. lib. 6. cap. 16. Sub ipsa vero auri-
 bus omni parotides solent, modo in secunda valetudine ibi in-
 flammatione orta: modo post longa febris, illuc impetu mor-
 bi coarctato: id abiecit genus est. & Dicitur etiam paroti-
 des inquit idem Cell. Jarteria dux dextra sinistraq; juxta gut-
 tur, qua sursum procedentes ultra aures feruntur. & Quin &
 ipsi aures circum, apud Jul. Pollucem vocantur parotides.
 Itemque partes his subiecte, quæ à faucibus ad malas perti-
 nent. Corp enim *partonichia* ad aures dicitur. Solent etiam juxta
 dentes in gingivis omni dolores, quos Græci *partonichia* appel-
 lant. Plin. lib. 20. cap. 1: Parotidas & panos sanat.
 Partonichia, n. f. Stimulatio, concitatio, exacerbatio, *partonichia*.
 Gall. *Partonichia*. Ital. *Partonichia*. Ger. Ein *Partonichia* ist ein
 essig. Hissp. *Partonichia* grande para el manio. Pol. *Partonichia*.
 Vng. *Partonichia*. Ang. A *partonichia* est in partumation thar tunc est
 vnder the nail of the nail.] Cell. lib. 6. cap. 16. Sub ipsa vero auri-
 bus omni parotides solent, modo in secunda valetudine ibi in-
 flammatione orta: modo post longa febris, illuc impetu mor-
 bi coarctato: id abiecit genus est. & Dicitur etiam paroti-
 des inquit idem Cell. Jarteria dux dextra sinistraq; juxta gut-
 tur, qua sursum procedentes ultra aures feruntur. & Quin &
 ipsi aures circum, apud Jul. Pollucem vocantur parotides.
 Itemque partes his subiecte, quæ à faucibus ad malas perti-
 nent. Corp enim *partonichia* ad aures dicitur. Solent etiam juxta
 dentes in gingivis omni dolores, quos Græci *partonichia* appel-
 lant. Plin. lib. 20. cap. 1: Parotidas & panos sanat.

dlo nullum scelus prætermisum videtur. Melius Patricidum.
 Parrhisii, Vide PARRISII.
 Pars, hujus partis, à pati, si. Quod partes simul junctæ, partes:
 id est, æquales sunt toti. [*partes*. Gall. *Partes*.
 portion, partie. Ital. *Parte*. Ger. Ein *Partes*. Belg. Ein *Partes*. Hissp. *La*
parte de algun todo entero. Pol. *Część*. Vng. *Rész*. Arab. *Ang*. A
part or portion.] Alii malunt partem dicta ab adverbio partum,
 eo quod pars sit quid partum, si quis totum respiciat. Dicitur
 vero partes, in quas dividitur totum. Plaut. in Rud. Equidem
 neq; ego partem posco mihi istinc de illo vidulo. & Pars ma-
 gna, idem quod bona pars: id est, multi: sic pars majoris est,
 plures: & pars maxima, plurimi. Cic. 1. Offic. Quæque majori
 parti pulcherrima videntur, & Terent. in Prolog. Heavi Ni
 partem maximam existimarem scire vestrum. & Plaut. in Moit.
 Magna pars morem hunc sibi induxerit, & Pars multa idē
 quod pleriq; Horat. 2. Serm. Saryr. 7: Pars multa natat nō recta
 capescens. & Magna ex parte, pro plerumq; Plin. lib. 8. cap. 54:
 Itaq; magna ex parte complectendo necant. Alias significat
 ut sonat. Quintil. lib. 10. cap. 11. Ex magna parte Cicero nem,
 quantus est, fecit. & Ex parte, & in parte aliquando pro partim
 usurpantur. Quintil. lib. 6. cap. 4. Pisces ex parte adulti, & versa-
 ti. Idem lib. 3. cap. 7. Patronorum in parte expeditior, in parte
 difficilior interrogatio est. & Partes aliquas tenere, est per illā
 regionem iter habere. Cic. ad Att. lib. 3: Sine te autem non no-
 bis illas partes tenendas propter Antonium. & Ponitur inter-
 dum Pars pro factione: sed hoc ferè in plurali numero. Cicero
 pro Quinto. Erat inquit illarum partium. Idem 13. Philip. Te-
 nuerunt partes Cæsaris. & Pro sua quisque parte: id est, pro vi-
 rili. & Parte ablativus, ponitur aliquando pro partim. Plautus
 in Rud. Sed id si parte curavi, ut caverem. & Interdum gemi-
 natur. Plin. lib. 37. cap. 1: Melichloron est geminus, parte fla-
 vus, parte mellesus. & Duabus partibus alicujus rei amplius
 habere, idem est quod duplo plus. Cicero 3. Verr. Quid si dua-
 bus partibus doceo te amplius frumenti abstulisse, quam popu-
 lo Romano misisse? Sic, Multis partibus plures, pro multo
 plures. Cæli. Cicero, libro 2. Epist. Famil. Turpe tibi erit, Patiscū
 Curioni decem pantheras misisse, te non multis partibus plures.
 & Pars aliquando pro initio. Celsus: Parsque sanitatis est
 vomitum esse suppressum. Virgil. 7. Acaeid. Pars mihi pacis
 est, dextram tenuisse tyranni. & Ponitur quandoque pro partim.
 Suetonius: Milites pars victoriz fiducia, pars ignominiaz
 dolor, ad omnem lætitiā, audaciamque processerunt. Bu-
 dæus. & Aliquando ponitur pro uxore. Plaut. in Menæch. Sa-
 tur nunc loquitur de me, & de parte mea. & Dicimus pulchre,
 Partes alicujus agere, pro fungi alicujus munere & officio. Si-
 militer, Partes alicujus suscipere. & Priores partes alicui tri-
 buere, est eum plura facere, & magis laudare. Priores partes
 habere apud aliquem, est plus apud illum posse, & plus auto-
 ritatis apud aliquem obtinere. & Dicimus etiam, Facere par-
 tes: id est, totum in partes dividere. Cic. 2. de Orat. Quis Anto-
 nio permisit ut & partes faceret, & Audire utranque partē
 in iudicibus, est res defensionis, ut accusatori actionis copiam
 facere. & Pars diversa, vel adversa, idem quod adversarius.
 Quintil. lib. 4. cap. 1: Pars adversæ patronus. Idem lib. 3. cap. 52.
 A patronis diversæ partis inducuntur in laqueum. & Partes
 primas agere, dicitur in Comœdiis, qui seipsum prode in
 scenam. Afcionius Pædianus: Primarum partium actor, est
 prius in scenam progrediebatur secunda datum, qui minus, mi-
 nusque Porphyrio in Horatium autor est, primarum partium
 actorem omnia clarius, secundarum omnia submissius agere
 consuevisse. & Quandoq; etiam in plurali numero Partes pro
 officio poni consuevit: ut Mex partes sunt, & mearum
 partium est hoc est, meum officium est. Cic. 6. Verr. Non sunt
 meæ partes id facere. Vnde etiam, Alicujus partes desiderare,
 est ejus diligentiā postulare. Cic. ad Att. lib. 7: Si enim bellum,
 meæ partes non desiderabuntur. & Hinc fit compositum Ex-
 parts, *partes*, quod est, sine parte.
 Pars, Multis partibus plures, pro multo plures, veteres dicebūt.
 Cic. lib. 1. Epist. Fam. Perspiciebant inquit, multis partibus plu-
 res in Hortensii sententiā ituros: & lib. 3. de Finib. Multis par-
 tibus malis dixit, pro multo malis. Idem M. Cælius in Epist.
 ad Cicero. Turpe tibi erit, Patiscum Curioni decem pantheras
 misisse, te non multis partibus plures: etiam apud Cæsarem in
 commentariis illa novimus: Quoniam numero multis parti-
 bus esset inferior. Sueton. quoque non malus Latinitatis au-
 tor, in lullii vita eodem loquendi modo usus est. Ex Pauli Ma-
 nutii scholis in Epist. Fam.
 Particula, n. f. diminut. f. p. Parva pars, [*particula*. Gall. *Particelle*, *partie*
partie. Ital. *Particella*. Ger. Ein *Particella*. Hissp. *Particella*.
 Pol. *Częśćka*, *florka*. Vng. *Darabcska*, *rescska*. Ang. A *particula*
or portion.] Cic. 1. Verr. Hinc illæ extraordinariæ pecunie, quas
 nullo duce, tamen aliqua ex particula investigamus, redun-
 dant. Idem 2. de Nat. deor. Ipse autem homo ortus est ad mun-
 dum contemplandum, & mirandū, nullo modo perfectus, sed
 Yy s particula

particula quædam perfecti. Quint. lib. 4. cap. 3. Deinde quoniam fecerunt mille particulas, in eandem inciduat obscuritatem. Partic. collatim adverbium. Membratim nominatum, per particulas. [*particula*. Gall. *Par* parit, *par* parit, *par* le mot. Ital. *Par* parit, *par* a parte. Ger. *Thrußstig* semper videtur theßstig madem. Hisp. *De parte a parte*. Polon. *Particula*. Vngar. *Particula*, *particula*, *particula*. Ang. *Particula*, *particula*, *particula*.] Aut ad Heeren lib. 1. ubi summam non particularim narrabimus. Col. lib. 7. cap. 3. Nam particularim facilius quam universus conualefcit. Lucr. lib. 3. Lumina qui iniquat moribundi particularim.

Particeps, hujus participis, omn. gen. Qui partem capit. [*particeps*. Gall. *Participant*, qui a part. Ital. *Particeps*. Germ. *Thrußstig*. Belg. *Particeps*. Hisp. *Particeps*. Polon. *Particeps*. Vng. *Particeps*. Ang. *Particeps*.] Terent. in Heavt. Nisi ubi ille huc salvos redierit meus particeps. Participem facere aliquem rei alioque, est ei communicare & rei partem tribuere. Plaut. in Epid. Gratiam habeo, fac particeps nos. Terent. in Heavt. Cujus maxime te fieri participem cupis. Particeps consili. Cæc. 3. bel. Civil. Quos sui consilii particeps habebant. Particeps in periculis. Curtius lib. 6. Quod fuisset illi in periculis particeps.

Participo, act. p. Partem tribuo aut capio, sive participem facio, aut particeps fio. [*participo*. Gall. *Participo*, *participo*, *participo*. Ital. *Participo*. Germ. *Thrußstig*. Belg. *Participo*. Hisp. *Participo*. Pol. *Participo*. Vng. *Participo*. Ang. *Participo*.] Terent. in Heavt. Nisi ubi ille huc salvos redierit meus particeps. Participem facere aliquem rei alioque, est ei communicare & rei partem tribuere. Plaut. in Epid. Gratiam habeo, fac particeps nos. Terent. in Heavt. Cujus maxime te fieri participem cupis. Particeps consili. Cæc. 3. bel. Civil. Quos sui consilii particeps habebant. Particeps in periculis. Curtius lib. 6. Quod fuisset illi in periculis particeps.

Participium, p. n. l. [Ger. *Participium*.] Pars orationis apud Grammaticos, ita dicta, quod partem capiat nominis & verbi. Hinc ab iisdem participalia, ut *participium* nomina dicta Gerundia, que licet non sint participia, similia tamē participiis sunt. Nam quod a verbis derivatur more participiorum, habent etiam casus aut quot, quantum non omnes, quos habeat participia: nisi generaliter accipias gerundium, ut etiam complectantur nomen gerundium: quæmodo accipit Val. Sic enim non modo casus habebunt quod sint in eia nomina, verum etiam genera & numeros: sed admittunt regum sui verbi. Gerundia enim proprie dicta habent post se eundem casum, quem habeat verba a quibus descendunt. Gerundia autem nullam omnino habent casum: suntque voce omnino similia participiis futuri temporis. Differunt tamē significatione, quod gerundia, sive (ut Val. loquitur) gerundia, rei administratione significat: sive tempore ut tenet me occupatio juris dicendi. Quo in loco DICENDI gerundium est, nec tempus significat futurum, sed rei administratione in iure dicendo. Illa verò tempus sine rei administratione: ut Tenet me cura dotis numeranda, participium est futuri temporis significativum sine rei administratione. Præterea gerundia duplicem significationem habent, participia unam tantum. Sed locum quod gerundia que sociata sunt substantivis, passivè accipiuntur disjuncta verò modo activè, modo passivè: sed passivè quæ sine præpositione, & siq. genere in ablativo, & quasi absolute ponuntur. Quint. Sed memoria excolendo, licet omnia alia saugetur id est, dum excolitur. Vng. - alitur viciu, crescitq. regendo. Idē. - a grefcitq. medendo, & usiq. videndo. Item: hoc est, quum regitur vinum, quum curatur æger, quum videtur scemina. Salustius etiam gerundium accusativum casus passivè posuit: *Fauca inquit lupia repetam*, quo ad cognoscendū omnia illustria magis magisque in aperto simid est, ut cognoscantur. Iunguntur & gerundia cum plurali numero, singulari voce. Plin. Quom illorum videndi gratia me in forum contulisset.

Partim, adverb. Ex parte, pro parte. [*partim*. Gall. *Partim*. Ital. *Partim*. Germ. *Partim*. Hisp. *Partim*. Pol. *Partim*. Vng. *Partim*. Ang. *Partim*.] Et sic imperio oratione geminatur. Cic. Cæc. lib. 2. Epist. Ut eos partim fecerim suorum, partim etiam inceptarū pœnitent. & Aliquando non geminatur, partim fugientas esse nimirum amicitias, ne necesse sit unū substantivum esse pro pluribus. Invenitur etiam quater repetitum. Cic. pro Cluent. Partim nihil cōtra Habitum valeat, partim etiam pro hoc esse,

partim, &c. Aliquando Partim, teste Gell. lib. 10. cap. 13. dicitur est quod partit ut, Partim hominum est, pars hominū venit, sive quidam homines ex pluribus. Partim autem hoc in loco adverbium est: neque in casus inclinatur, & geminatur vixit. Interdum etiam adverbio partim, atque eius peritio præponitur præpositio Cum, ut probat Gellius Catonis exemplar. Ibi (inquit Cato) pro scortis suis, in cubiculum lateque & convivio, cum partim illorum jam sepe ad eundem modum erat. Cum partim eorum, dicit pro, cum quibusdam eorum, vel cum parte. Nonnunquam partim non geminatur, ut priore orationis parte locatur, in posterione alius. Salustius in lugurtha: Ratus Imperator contra postulata Boetii numeris mittit ille probare partim, alia abnuere. Iidem: Hinc rogationi partim concili sibi, alii ex partium invidia pericula metuentes, &c.

Partior, partitio, & Partio, partit, partivi, partitum, futuro partiam, & partiar, & apud antiquos partio, & partio. Divido, comunico, partes facio. [*partior*. Gall. *Partio*. Ital. *Partio*. Germ. *Partio*. Belg. *Partio*. Hisp. *Partio*. Pol. *Partio*. Vng. *Partio*. Ang. *Partio*.] Terent. in Heavt. Nisi ubi ille huc salvos redierit meus particeps. Participem facere aliquem rei alioque, est ei communicare & rei partem tribuere. Plaut. in Epid. Gratiam habeo, fac particeps nos. Terent. in Heavt. Cujus maxime te fieri participem cupis. Particeps consili. Cæc. 3. bel. Civil. Quos sui consilii particeps habebant. Particeps in periculis. Curtius lib. 6. Quod fuisset illi in periculis particeps.

Partitio, act. p. Partem tribuo aut capio, sive participem facio, aut particeps fio. [*partitio*. Gall. *Partitio*, *partitio*, *partitio*. Ital. *Partitio*. Germ. *Partitio*. Belg. *Partitio*. Hisp. *Partitio*. Pol. *Partitio*. Vng. *Partitio*. Ang. *Partitio*.] Terent. in Heavt. Nisi ubi ille huc salvos redierit meus particeps. Participem facere aliquem rei alioque, est ei communicare & rei partem tribuere. Plaut. in Epid. Gratiam habeo, fac particeps nos. Terent. in Heavt. Cujus maxime te fieri participem cupis. Particeps consili. Cæc. 3. bel. Civil. Quos sui consilii particeps habebant. Particeps in periculis. Curtius lib. 6. Quod fuisset illi in periculis particeps.

Partitio, act. p. Partem tribuo aut capio, sive participem facio, aut particeps fio. [*partitio*. Gall. *Partitio*, *partitio*, *partitio*. Ital. *Partitio*. Germ. *Partitio*. Belg. *Partitio*. Hisp. *Partitio*. Pol. *Partitio*. Vng. *Partitio*. Ang. *Partitio*.] Terent. in Heavt. Nisi ubi ille huc salvos redierit meus particeps. Participem facere aliquem rei alioque, est ei communicare & rei partem tribuere. Plaut. in Epid. Gratiam habeo, fac particeps nos. Terent. in Heavt. Cujus maxime te fieri participem cupis. Particeps consili. Cæc. 3. bel. Civil. Quos sui consilii particeps habebant. Particeps in periculis. Curtius lib. 6. Quod fuisset illi in periculis particeps.

Partitio, act. p. Partem tribuo aut capio, sive participem facio, aut particeps fio. [*partitio*. Gall. *Partitio*, *partitio*, *partitio*. Ital. *Partitio*. Germ. *Partitio*. Belg. *Partitio*. Hisp. *Partitio*. Pol. *Partitio*. Vng. *Partitio*. Ang. *Partitio*.] Terent. in Heavt. Nisi ubi ille huc salvos redierit meus particeps. Participem facere aliquem rei alioque, est ei communicare & rei partem tribuere. Plaut. in Epid. Gratiam habeo, fac particeps nos. Terent. in Heavt. Cujus maxime te fieri participem cupis. Particeps consili. Cæc. 3. bel. Civil. Quos sui consilii particeps habebant. Particeps in periculis. Curtius lib. 6. Quod fuisset illi in periculis particeps.

Particeps

Particeps, Participium, Particulatim, Partim, Partior,

Vide PARS.

Partitio, Partus, Vide PARIO.

Parvipendo, Parvifacio, Vide PARVVS.

Parvulus, parvulus, m. g. Abcessus exiguus in gingivis, qui

si discalvus fuerit, supparatur, Vide Aegrotam lib. 6. cap. 27.

Parum, adverb. Modicum. [DUM melius, parum, id est, Gall. Pen,

no pro Ital. & Hisp. Pen. Germ. Ein wenig. Belg. Wenig. Pol.

Trudzi. Vng. Keves. Ang. A little.] Plaut. in Trin. Imò duas

dabo, una si parum est. Parum cõsultat, quò dicitur, intelligitur

si est Terent. in Adelph. Magis impense capitis, cõsultis pa-

rum. Vobis intellige. Parum prospicere, est parum, aut nihil

fortura prœvidere. Plaut. in Curcul. Petii, prospicio parum.

Terent. in Andr. Parum successit quod ago, at facio scdulo.

Plin. in Paneg. Parum est in curiam venias, nisi & convocet, &

interis Senatori. Hinc Paululum, Pauxillum, & Pauxillum,

omnino diminutiva.

Parumper, Parvo tempore, quasi perparum: hoc est, valde pa-

ucum. [DUM melius, paucis, parum, Gall. Un peu, quelques peu de temps,

Ital. Un pocheto, picciol tempo. Ger. Ein wenig, eto wenig. Hispan.

Un poco. Pol. Trojzka kazynek. Vngar. Egy kevesse. Ang. A

little, paucis, paucis.] Cic. de Amicitia: Tu velim animum à me pa-

ramperavenas. Terent. in Andr. Tu Myfis, dum exeo, parum-

per oppone me hic, & interdum significat paulatim. Virgil. 6. Aen.

Academ. pulsus que parumper Corde dolor, tristis gaudet co-

gnomine terra. Nonius tamen interpretatur ibi parumper, ci-

to, & velociter.

Paulatim, adverb. Senfim, leniter. [DUM melius melius,

id est, Gall. Peu à peu. Ital. A poco a poco. Germ. Nach und nach,

id est, Hispan. Poco a poco. Pol. Po mału. Vng. Lassan lassan, gien-

gus. Ang. By little and little, leafordie.] Terent. in Hecyr. Paulatim

clapas Bacchidi, atq; huic transfudit amorem. Virgil. 6. Aen.

Paulatim adnabam terræ Cælius Cic. Cujus amicitia me pau-

latim in hanc perditam causam imposuit. Virg. 3. Georg. Car-

pit enim vires paulatim, utiturque videndo Femina.

Paulisper, temporis adverb. Parumper, modico temporis spa-

cio. [DUM melius melius, id est, Gall. Un peu de temps,

Ital. Per poco di poco tempo. Germ. Ein wenig, wenig. Hispan.

Un poco en tiempo. Pol. Trozka, na malę czu. Vng. Egy keves ideig. An.

Alittle while, id est.] Cic. 1. de Legib. Paulisper facessant, roga-

mus. Plaut. Amph. paulisper maee. Dum edormiscat unum

lomonum Terent. Adelph. Congrum istum maximum in aqua

limo laedere Paulisper. Virgil. 5. Aeneid. Ipse ego paulisper

pro tua munera imbo. Ovid. 2. Trist. Atque utinam revoces

animum paulisper ab ira. Cic. 1. de Divin. Puellam defatiga-

rum perisse à matre terra ut sibi concederet paulisper ut in ejus

cella requiesceret.

Paulum, diminut. à Parum, Cujus sunt quatuor gradus dimi-

nutiois, scilicet Paululum, Pauxillum, & Pauxillum.

[DUM melius, id est, Gall. Pen. Ital. & Hisp.

Pen. Germ. Ein wenig. Polon. Trojzka. Vng. Kevesse. Ang. A

little.] Terent. in Phorm. erat ei de ratiuncula lampidem apud

meretrum paululum numerum. Idem in Andr. Pro pecc-

ato magno paulum supplicii satis est patri. Idem Eynuch.

Tact obiecto, quasi verò paulum interit. Cæsar 3. bell. Civil.

Naves solvit paulumque à portu progressus, literas à Cæsare

accepit. Cic. 1. Acad. Paulumque quum ab ejus villa abesse

max. ipsam ad nos venientem vidimus. Põst paulum, pro pau-

lo põst dixit Quint. lib. 9. cap. 4. Sed de propositorum diversi-

tate inquit põst paulum.

Paulo, adverb. Paulum: sed paulum positivis, paulò compa-

rativis frequentius jungitur: ut, Paulò amplius, Paulò magis,

& propositivis Antè & Post: ut Paulò antè, Paulò põst.

Vide Vallam lib. 1. [Pol. Cui miecy. Vng. Egy kevesse. Ang. A

little.] Paulò magis, valet interdum nimium. Cic. in Bruto:

Eynuch delectari videtur paulò magis pscis. Et Paulò mi-

nus, aliquando pro propemodum, sive fecit, mungit. Sueton. in

Tib. Cæsar. Quasi neque rediturus unquam, & citò mortem etiã

obiturus: quod paulò minus utrunque eventit. Paulò mox,

ponitur pro statim, cum parvo intervallo. Plin. Et paulò mox

cicidit vulnere imponatur.

Paululum, diminut. à Paulum. [DUM melius melius, mungit

id est, Gall. Fort peu. Ital. Pochino. Ger. Ein wenig. Hispan. Po-

quito. Pol. Trojzka. Vn. Kevesse, kevesse. An. A very little.]

Terent. in Adelph. Agelli hic sub urbe est paululum quod lo-

ceas foras, iungitur cum ante. Cic. 4. Acad. Et paululum antè

dicedum est, quæ non mihi videntur considerasse physici.

& Vnuch aliquando pro paulisper. Terent. in Eynuch. Paulu-

lum opperietur si vis, jam frater ipse hic aderit virginis.

Paululus, la. lum, adject. [DUM melius melius, mungit

id est, Gall. Fort peu. Ital. Pochino. Germ. Ein wenig. Hispan. Po-

quito. Pol. Malincki. Vng. Egy kevesse. Ang. Ve-

ry little or small.] Liv. 3. ab Vrbe: Pro paulula via magna merce-

dem Romanis esse solvendam. Idem lib. 33: Nihil primo aspe-

ctu contemptius, equi hominesque paululi, & graciles, discin-

ctus & incermis eques.

Parvulus, a. um, Exiguus, non magnus. [DUM melius, mungit. Gall.

Petit. Ital. Picciolo. Ger. Klein. Hisp. Pognano. Pol. Malę. Vng.

Keves, keves. Ang. Little or small.] Plin. lib. 11. cap. 37: Ab usdem

qui altero lumine orbi nascerentur, coclites vocabantur: qui

parvis utriusq; ocellis. Idem lib. 12. cap. 13: Parvi odoris amomũ:

Id est, pauci & imbecilli odoris. Horat. 2. Ser. Sat. 6. Neq; ulla

est Aut magno, aut parvo lethi fuga. Cic. 1. de Orat. Sic etiam

in parvis, aut mediocribus rebus doctores assequi possunt,

&c. & Parvum, pro re minimi precii. Plin. in Paneg. Nihil antè

tam vulgare, tam parvum in Senatu agebatur, ut nõ laudibus

principũ immoraretur. Cic. 1. Offic. Parvi sunt foris arma, nisi

est cõsiliũ domi. In parvo, usus est pro ferè Plin. lib. 8. cap.

33: Eminent rostrum, ut in parvo sit haud ab simile fuillo.

Parvũ dico, cis, Parvifacio. Cic. pro Arch. Pericula mortis parvi

esse ducenda. Et de Finibus: Sed quia parvi id ducere.

Parvũ simũ protulit Lucr. lib. 3. pro minimo: igitur parvũ

ma quanto Et levillima sunt, ita mobilitate fruuntur.

Parvũ tras, atis, f. t. [DUM melius melius, mungit. Gall.

Petit. Ital. Picciolo. Ger. Klein. Hispan. Aquella pognano

quanta cantidad. Pol. Malę. Vng. Kevesse. Ang. Little or

small. Cic. de Vnuch. Haud usdem vinculis quibus ipsi

erant colligati, sed talibus quæ cerni non possent propter par-

vitatem, &c.

Parvũlũs, diminut. [DUM melius melius, mungit. Gall. Fort petit. Ital. For-

te picciolo. Ger. Fast tlein. Hisp. Muy pognano. Pol. Ma-lystuski.

Vng. Kevesse. Ang. Very little or small.] Terent. in Eynuch.

Matri parvulam puellam dono quidam mercator dedit. Par-

vula res, est nullius momenti. Terent. in Adelph. Tam ob par-

vulam rem penè ex patria, &c. Parvula pecunia, & immanis

opponuntur. Cic. pro Rosc. Comædo: Et illa fuit pecunia im-

manis, hæc parvula. Parvulus pro puctulo. Quint. lib. 3. cap.

7: Excepta parvulorum judicia.

Parvũlũm, adverb. Plin. Epist. 170: Nam parvulum differt patia-

ris adverbis, an expectes: id est, minimum. Hinc etiam paucus

id est, à quo Pauculus, & pauxillus.

Minor, oris, & hoc minus, cõparativum à parvus. [DUM melius,

Gall. Moindre. Ital. Minore. Ger. Kleiner. Hisp. Menor. Pol. Mniejszy.

Vng. Kevesse. Ang. Less. Ovid. 2. de Arte: Nõ minor est virtus,

quam quæretur, parva tueri. Interdum idem est quod junior,

præsertim si addatur ablativus natu, annis, &c. Cic. de Amic.

Tu verò perge Læli: pro hoc enim, qui minor est natu, iure

meo respondeo. Idem 4. Ver. Ne quis minor triginta annis na-

tu. Idem 4. Acad. Te hominem amicissimum, & aliquot annis

minorem natu. Interdũ absolutè ac nullo adjecto nomine.

Terent. in Eyn. Sed video herile filium minore huc advenire.

Mfõmũs, a. um, superl. à Parvus. [DUM melius melius, mungit.

Gall. Moindre de tous, tres-petit. Ital. Picciolissimo. Germ. Das

tienst oder mindst. Hisp. Pognillo. Pol. Najmniejszy. Vng. Leg kevesse.

Ang. Least of all.] Cic. 3. Offic. Ex malis eligere minima opor-

tet. Plaut. Aul. Accessit animus ad meam sententiam, Quam

minimo sumptu filiam ut nuptum darem. & Minimus natu.

Liv. 2. ab Vrbe. Minimus quisque natu patrum.

Minimè, pen. cor. adverb. negandi, Nullo modo. [DUM melius,

id est, Gall. Nullement. Ital. Per niente. Ger. Gar

nicht, tens wegs. Hisp. En ninguna manera. Pol. Zadnim sposobem.

Vng. Semmi kevessem. Ang. Nowise, no.] Cic. de Amic. Tur-

pis enim excoatio est, & minimè admittenda, cum in cæteris

peccatis, tum si quis cõtra Rempublicam se amici causa fecisse

fateatur. & Minimè gentium, Vehementius negantis est, ut quã

quis velit significare quippiam omnium gentium iudicio mi-

nimè esse faciendum. [DUM melius melius, mungit. Gall. Nullement. Ital. Per

niente, in minima maniera, à nullo modo. Germ. Ganz vnd gar nicht, in

tein weis noch weg. Hisp. No à jurja de todos.] Alii censent vocem

Gentium redud dare, itaque dici ut Vbiq; gentium pro ubiq;

Nusquam gentium, pro nusquam.

Minimũm, Superl. est à Parũ, adverb. quãtitatis. [DUM melius,

id est, Gall. A tout le moins, pour le moins. Ital. Pochissimamente per lo meno, al me-

no. Ger. Ganz wenig. Hisp. Almenos. Pol. Bardzo malo, izol a nic.

Vng. Egy igen kevesse. Ang. At the least.] Minimè verò negatio

est, quali nequaquã, ut Minimũ doctus, cuius est minima

cruditiõ: ut, Minimè doctus, q̃ profus est indoctus. Plus enim

est Minimè, quã nõ. Cic. lib. 1. Offic. Minimeq; artes hæc pro-

bandæ quæ ministræ sunt voluptatũ. & Minimũm ad minus,

ut minimũm, id est, Varr. Harum singula genera minimũ

in binas species dividi possunt. Quæ ratio eadem est adverbũ;

Minimè. Col. lib. 1: Lata bubilia esse oportebit pedes decem;

vel minimè novem, quæ mensura & ad procumbendum pe-

cori, & jugano ad circumeundum, laxa ministeria præbeat.

& iungitur aut Minimũm cũ genitivo, ut cætera adverbia quã-

titatis. Cic. de Amic. Quod si ita esset, ut quisq; valetudinis mi-

nimũm, in se arbitraretur, ita ad amicitiam esset aptissimus.

Minimũm p̃rẽ, dixerunt veteres, uti Maximũ opere. Licinius apud

Pascian. Non minopere milites quietos volebant esse. **Misus, oris, Compar.** à Parvū, neutri generis, sicut Minor mascul. & feminini [*misus, da visus Gall. Misus, misus Ital. Misore, mens. Ger. Minder. Hisp. Menor, menor. Pol. Mniejszy. Vn. Kistib. An. Loffe.*] Aliquādo vim comparandi habet à Parum, nō à Parvū deductū: ut minus spei in dies adversari habent. Idem positivo adjunctum, contrarie significationis comparationē habet: ut, Minus stultus: id est, prudentior, Minus prudens: id est, stultior. Testat. in Evnuch. Hoc nemo fuit minus ineptus: id est, aprior. & frequenter accipitur pro non, præsertim conjunctum cum hæc particula sin, & cum quorū, Sin minus, idem est quod si verò non, Quo minus: hoc est, ut non. & Minus quindecim anni sunt. Plaut. in Trinum. Minus quindecim dies sunt, quod pro his verbis minas quadraginta Accipisti à Callide. Liv. Minus duo milia hominum cinguntur.

Minuscūlus, la, lum, diminutivum à Minus. [*misulus Gall. Un peu plus petit, plus petit. Ital. Minore. Ger. Gar tien. Hisp. Cofa en poca menor. Pol. Maluchus. Vng. Leg. Kistib. An. Loffe.*] Varr. Ex hoc aviano ut sumantur idonee, excludantur in minuscūlum aviarium. Ad eundem modum. Minuscūla epistola, Minuscūla villa. Plaut. Amph. Si minuscūlo digito increpuerint fores, hæc regula Taum dimiuam caput. Cic. ad Quin. Frat. Rescripsi epistolæ maximæ, audi nunc de minuscūla. Idem ad Atticum: Scribis enim esse tumores, me ad lacum quod habeo venditurum, minuscūlam verò villam utique Quinto traditurum.

Pascēolus, pen. cor. ut inquit Nonius, Saccalus est ex alura factus. Plaut. in Rud. Præterea centū denariā Philippea in pasco lo feotus. Ita autem emendandus est ex Nonio Plauti locus. **Pascū,** hujus Pasche, vel Pascha, atis, n. t. [*paschus, pascha. Ger. Ein vberstus.]* Ausonius: Nos etenim primis sanctū post Pascha diebus. Quod planè nomē Hebræū esse, ac trāsistū signare docet Hieronymus, sic inquit: Pascha quod Hebræicè dicitur *pascha*, non à passione (ut pleriq; arbitrantur) sed à transitu nominatur, eò quod exterminatur videns sanguinem in fontibus lris elitarum, petrantur, nec percussit eos. Quiddam ex recentioribus genitivum Paschatū effert, manifeste errore, quū sola Græca verba in ma terminata, à prima persona rē *pascha* derivata, in atis mittit genitivū.

Pasco, is, pavi, passum, Vescor, comedo. [*pasco, pasca. Gall. Pascha, repastire Ital. Pascare, mangiare. Germ. Etz wuden. Belg. Voeden Hisp. Apascentar el ganado, comer. Pol. Karmie, pasz. Vng. Legz. An. To feede, to murub, to be at paschur.]* Cic. Epist. ad Att. lib. 1. Sed heus tu quid cogitas infelicitatis lancibus & splendidiſſimis canibus, non olivulicis nos soles pascere. Virg. 3. Aeglog. pascentes servabit Tityrus hædos. Ovid. 4. Metam. Mille greges illi, toydemq; armenta per herbas Pascebant. & Quandoq; conſtruntur cū accusativo. Ovid. 2. Pasch. Pavit ovium pratum, verbenas improba carpsit. In hac significatione etiam sumitur Pascor deponens, de quo in sequenti ditione dicemus. & Aliquādo Pasco verbum est activum, idem significans quod cibum præbere, *pasco, pasca* & quasi cibo saginare: & sic dicimus, Herba pascat equum, & pasco equum herba. Virg. 3. Georg. Velocet Spartz catulos, acremque molloſum Pasce sero pingui. Plaut. in Mercat. Nam ædepol equidem, mi senex, non didici bajulare, Nec pecua ruti pascece, neque pueros nutticare. Cic. 1. de Divinat. Qui quū propter paupertatem suæ pater pascece. & Per translationem pro Delectare. Jōh. Virg. 1. Aen. atq; animū pictura pascit inani Sic Pascere oculos, est visu alicujus rei gratæ eos oblectare. Terent. in Phorm. Reflabat aliud nihil nisi oculos pascere. & Interdum pro Fovere, alere. Virg. 3. Georg. Et qualē intelix amilist Mantua campum Pascentem niveos herboso flumine cygnos. Juvenal. Satyr. 3. quos pascit servos, tor possidet agri lugera. & Hujus composita sunt, Compasco, Depasco, Dupasco, Ex-pasco, Per-pasco. Vide suis locis.

Pascor, etis, deponens, Comedo, edo, vescor. [*pasco, pasca. Gall. Pascher, manger. Ital. Mangiare. Ger. Wuden. Belg. Eten. Hisp. Comer, pascer, el ganado. Pol. Karmie, pasz. Vng. Legz. An. To feede as beastes.]* Virg. 3. Georg. Pascuntur verò sylvas, & summa Lycæi, Horrentesque rudos, & amantes ardua dumos. Idem ibidem: Pascitur in magna sylva formosa juvenca. & Hinc composita, Depascor. [*pasco, pasca. Gall. Pascher, manger. Ital. Mangiare. Ger. Wuden. Belg. Eten. Hisp. Comer, pascer, el ganado. Pol. Karmie, pasz. Vng. Legz. An. To feede as beastes.]* Virg. 1. Georg. Luxuriam segetum tenera depascit in herba Impascor, Inrus pasco. Virg. 3. Georg. Col. lib. 3. Neque lucem velimus impasce pratum, quoniam roſtro suffodiat, & cespites excitet.

Pascho, as, pen. cori. frequentativum à Pasco. [*pascho, pasca. Gall. Repastire, pastire Ital. Pascolare. German. Etztes oder ost wuden. Hisp. Apascentar el ganado. Pol. Vilamnie pasz. Karmie. Vngar. Legz. de getem, eldegetem. Ang. To feede ofice, or go to feede.]* Varr. 1. de Re rust. cap. 16. Nunc scias dico, quæ in sylvestribus locis pascant. cicutes, quæ culus.

Pascus, a, um, participium, à Pascor, Saturatus. [*paschus, pasca. Gall. Repen Ital. Pasciuto. German. Gemadet. Hispan. Apascentado. Polon. Nakarmieni, napasieni. Vngar. Legz. An. Ang. Feede, pastured.]* Cicero. pro Cluent. Ut etiam bestia tame dominante, plerunque ad eum locum, ubi pasce aliquando sint, revertitur. Virg. 3. Aeglog. Non ulli pascos illis egere diebus Frigida Daphni boves ad flumina.

Pasculus, us, m. g. Cibus, pabulū. [*paschulus, paschulus. Gall. Pastorage, Ital. Pastura. Ger. Ein waid, weide, waidung. Hisp. Apascentamiento. Pol. Pastwa, karmia. Vng. Zeld. Ang. Feeding, mees, pasturing.]* Gell. lib. 2. cap. 29. Alia loca orta, avis in paslum profecta est. Virg. 4. Georg. turbes castis Vesper ubi è paslu tandem decedere campis Admouat, non tecta pecunt, tum corpora curant. Idem ibidem: Vesper ubi è paslu vitulos ad tecta reducit. Cicero. 1. Offic. Principio greci animantium omni est à natura tributum, ut sic vitam, corpusque tuatur, declinetque ea quæ ei nocitura videtur, quæque sint ad vivendum necessaria inquit, & parat ut paslum, artribula, ut alia ejusdem generis.

Pascio, onis, F. t. verbale est à Pasco, Pascendi adus. [*paschus, pasca. Gall. Pastire, pastorage Ital. Pascolare. German. Waidung, weiden. Hispan. Apascentamiento. Polon. Paszenie, karmienie. Vng. Legz. An. Feeding, pasturing.]* Varr. 2. de Re rust. cap. 10. Qui pascant in salibus, greges cogere oportet, in passione diem totum esse. & Accipitur etiam pro ipso pecudum alimento. Cicero. pro lege Manil. Asia verò tam optima est & fertili, ut & ubertate agrorum, & varietate fructuum & magnitudine passionis, & multitudinc caprum rerum quæ exportantur, facile omnibus sint antecellat. Valla lib. 4. Passio videtur significare cibum, sed tamen potius ad alimenta pecudum pertinet, quæ pasci dicimus: quoniam sapientia natura significat ipsam adionem pascenti: nunc sequenti ditione. Colum lib. 1. in Præfat. Porculatoris verò & subulci ditione, verba passio, diversæ passionis.

Pascuis, a, um, Quod Pasui aptum est. [*paschus, pasca. Gall. Qui ser de pastorage Ital. Abundante de pascoli, pascolato. German. Pas weid, waidung. Hispan. Campo à casa que se pasce. Polon. Dain de pasienia. Vng. Legz. An. That seroit to feede cattol.]* Junde Paulus Sylvam pascuam appellat, quæ est pasuis pecudū destinata. Plaut. in Truc. Non arvus hic qui arari solet, sed pascuus est ager. Lucr. lib. 3. Sive quod induci tertia bonitate volebant Pasdere agros pinguis, & pasuis reddere cura. Hoc est, colere terra ut apta essent pascentis armentis.

Pascuum, pascuū, à quo plurale Pascula, oron, n. f. In quibus pecudes pascentur, sive ager pascuus sit, sive pratum, sive montes aut collia. [*paschus, pasca. Gall. Pastura, ou paslu, herbage. Ital. Pascolo. German. Ein waid, waidung da man das Vieh weidet, ein Aymed. Belg. Ein Weide. Hisp. Casa que se pasce à pasienta. Pol. Pastwa. Vng. Legz. An. Paschur or place where beastes feede.]* Col. lib. 8. In eo rure quod pascuo caret, contineri potest, exiguo, & qualiconq; pabulo contentus. Idem lib. 1. cap. 1. quæ sunt in pratum in pascuo. cap. 3. Nec tamen ulla tam blanda sunt pabula, aut etiam yleria, quorum gratia non exoleſcat usi continuo. Herdosa pascuo. Ovid. 2. Metam. Leta pascuo. Horat. 4. Car. Ode 4. & Pascuo, inquit Plin. li. 18. ca. 3. in Censoris tabulis dicebatur omnia ea quib; populus reditus haberet, quæ diu hoc solū vegetalibus fuerat. Pascales, Oves & gallinæ dicuntur, quæ paslum pascentur à pasco, sive à pascuo, quasi pascales. [*paschus, pasca. Gall. Qui repastit à pasca. Ital. Che pascolano qua et la. Ger. Das im waid im waidung. Hisp. Casa de pascho. Pol. Dain a pascho. Vng. Zeld. An. Sheep and hennes et other beastes that feede in waid and thubir.]* Lucr. Pascale pecore, ac montano hircu. & Nonius Paschus, oris, m. t. Cui pascenti pecus cura mandata est: vox sapientia repetita apud Varr. Catonem, Colum. [*paschus, pasca. Gall. Pastour, herger. Ital. Pastore. German. Ein hirt. Belg. So man auff die waid treibt. Hispan. Pastor. Pol. Pasty. Vng. Pastor, bred. Ang. A shepheard, a keeper of cattel.]* Cicero. pro Mac. O pastoris nescio quos cupidus literarum. Virg. 3. Georg. desertaq; regna Pastorum, & longè salus, lateq; vacantes. Iuven. Sat. 11. Pastoris danti est hirc filius, ille dabalus.

Pastoralis, & hoc pastorale, om. t. Quod est pastoris, vel quod ad pastorem pertinet. [*paschus, pasca. Gall. De pascha. Ital. Pastorale. German. Des hirten. Hispan. Casa perteneciente à pastor. Polon. Pastorski, pastorski. Vngar. Pastoral. Ang. Pertaining to a shep head or keeper of cattel.]* ut Pastoralis cura, Pastoralis officium. Vatro: Tertio gradu à vita pastoralis ad agriculturam descendunt. Cicero 1. de Divinat. At ille Romulū auguratus pastoralis, non urbanus fuit nec fictus ad opinionem imperitorum. Virg. 9. Aen. Et pastoralem præfixa cuspidem myrtum. Colum lib. 6. cap. 23. Ad quem sanum pabulo libenter recurrunt, quum pastoralis ligno quasi receptus canunt. Ovid. 2. Pasch. Romulus, & frater, pastoralisque juvenus solibus, & campo corpora nuda dabant.

Pastoralis.

Pastorialis, a. um. Pastoralis. [מְשֻׁבְּרֵי שֶׁמֶשׁ גֵּזֶרֶת. Gall. De pastoribus. Ital. De pastore, pastorale. Germ. Hirtlich / Hirtens. Hisp. Casa perteneciente a pastor, pastoral. Pol. Pastorski. Vng. Pásztor. Ang. Of a shepherd or keeper of cattail.] Varro lib. 1. de Re rust. cap. 2. Quibus homines pastoritiam vitam agerent, neque forent etiam arare terram. Cic. ad Attic. lib. 1. Itaque illud, & gladiatosibus mirandas immolationes sine ulla pastore filula auterebamus. Idem pro Caelio: Pera quaedam solalitas, & planè pastoritia atque agrestis germanorum Lupercorum.

Pastor, a. um. Quod ad pastorem pertinet. [מְשֻׁבְּרֵי שֶׁמֶשׁ גֵּזֶרֶת. Gall. Appartenance à pasteur. Ital. Casa che appartiene al pastore. Ger. Dem Hirtens. Hirtlich. Hisp. Casa perteneciente al pastor. Pol. Pastorski. Vng. Pásztor. Ang. Of a shepherd or keeper of cattail.] Varro lib. 2. de Re rust. An ea quae tria heri dixisti mihi de pastoris re. Ovid. 2. Metam. Illud erat tempus, quo te pabara pellicis Texis, onusque fuit baculus sylvestris olivæ. Silius pastoris. Idem 13. Metam.

Pastorina, Leucocion vel alba viola, apud Diosc. lib. 5. cap. 139.

Pastor, a. um. dubii gen. Avis est vulgo nota, quam nonnulli à pastoribus didicam putant, quod morbum caducum patiatur. [מְשֻׁבְּרֵי שֶׁמֶשׁ גֵּזֶרֶת. Gall. Passereau, moineau. Ital. Passero. Ger. Ein Vogel oder Sper. Hisp. El gorrión. Pol. Wróbel. Vng. Veréb. An. A passerine.] Plin. lib. 10. cap. 36. Contra passeris minimum vitæ, cuiuslibetque pars mares negantur anno distans durare, argumento, quia nulla veris initio apparcat nigritudo in rostro, quæ ab ætate incipit. Foronius longiusculum spatium. Cic. 1. de Divinat. Calchas ex passerum numero belli Trojani annos auguratus est. Horat. 2. Serm. Satyr. 2. quum passens atque ingulata mihi porrexit illa thombi. Est passer nomen piscis marini, ex genere pelamidum, ut ait Plin. lib. 32. cap. 11. Verum. Est præterea passer loci nomen non procul à Terracina. Mart. lib. 6. Non mollis Sinuessa, feryidiq; fluctus Passeris, aut superbus Anxur. Est passer solitarius, quibus passeres, avis aliquanto grandior passere, ac subnigrior, solus per domosculum incedens, cantu suavis. Siphontinus.

Pastorellus, diminutivum. [מְשֻׁבְּרֵי שֶׁמֶשׁ גֵּזֶרֶת. Gall. Petit passereau. Ital. Piccolo passero. Ger. Ein Spitz. Hisp. Pequeño gorrión. Pol. Wróbel. Vng. Veréb. Ang. A little sparrow.] Plaut. in Alin. Dic ignur me tuum pastorellum, gallinam, coturnicem. Cic. 2. de Divinat. Cur autem de pastorellis conjecturam facit, in quibus nullum erat monstrum.

Pastorellus, Cotes sunt, quæ trans Alpes inveniuntur aqua soctebentes. Plin. lib. 36. cap. 22. Repertæ sunt in Italia, quam habentes aciem acerrimo effectu, necnon & trans Alpes, quas Pastorellas vocant.

Pastum, adverbium à passu. Sporsum, veluti per singulos passus, omni loco. [מְשֻׁבְּרֵי שֶׁמֶשׁ גֵּזֶרֶת. Gall. Par tout, de tous costez. Ital. Tutta, quovis. Ger. In ym ym bey allen theilen. Hisp. De passos por. Pol. Wszelk. Vng. Szeged. Ang. Here and there, everywhere.] Vbiq; dicitur de eo loco in quo nullum est intervallum. Herba est in prato ubiq; grex verò passim pascitur, quia aliquid intervalli est inter pecudem & pecudem, non inter herbam & herbam. Cic. pro Fonteio: Hi contra vagantur læti, atque erecti passim toto foro. Sed hæc sæpè concluduntur. Lactantius usus est pro undique, *omnibus locis*. Constatit asylum, eò passim confugerunt ex finitimis locis. Pro nullo aut loci, aut personæ discrimine, & ut cuique libet. Vng. 1. Aeneid. Passim in litore sicco Corpora curamur id est, ut quisque vult, sine indifferenter. Pro ubique, *omnibus locis*. Lactantius: Creditur ei passim tanquam congregerit.

Pastum, n. f. Vini dulcis genus, quod ex uvis passis exprimitur. [מְשֻׁבְּרֵי שֶׁמֶשׁ גֵּזֶרֶת. Gall. Du vin cuit, vin doux. Ital. Sapa. Ger. Säfte Wein. Hisp. Mosto de uva. Pol. Wino. Vng. Edes. An. Salden or sweet wine.] Vna autem pasta ea dicitur, quæ ad solem suspenditur, ut majorem contrahat dulcedinem. Quomodo autem fiat passum, docet Colum. lib. 12. cap. 39. Vvæ (inquit) præcoquam bene mactam legito, acina acida aut vitiosa rejicito, & furcas vel palas qui capras sustineant, inter quaternos pedes figito, & periculis jugato. Tum insuper cannas ponito, & in sole pandito uvæ, & nodibus tegito ne intoretur. Quæ deinde exaruetur acina decerpito, & in dolium, aut in seriam conjicito: eodem mullum quæ optimum, sic ut grana submersa sint, adjecto. Vbi combiberint uvæ, seq; impleverint, sexto die in fideclam conferto, & prælo premuto, passumq; tollito. Passum secundanum, quod fiebat post passum, bisia musto madefacta. Col. lib. 2. Postea vinæ accis calcato, adjecto recentissimo mullo, quod ex alius uvis factum fuerit, quas per triduum insolvatum premisceto, & subactam bisiam prælo subijceto, passumq; secundarium statim vasis oblitivis includito. Passum aliquando idem est quod sicca & rugosum. Plaut. in Stich. In potum vincto secundo, vincto passu pervenit: id est, laxo & ru-

goso. Vnde & uva passa dicta est, quod sit rugis implicata & item hinc dicuntur passi fenes. Lucil. Sat. 9: Rugosi passiq; fenes eadem omnia quærunr. Ex Nonio.

Passus, à verbo Passio, Vide P A T I O R.

Passus, à Pando, dis, Vide P A N D O.

Passus, sus, m. q. Proprie est extensio pedum in progrediendo. [מְשֻׁבְּרֵי שֶׁמֶשׁ גֵּזֶרֶת. Gall. Va pas. Ital. Passo. Ger. Ein tritt oder schritt. Bel. Dem schrede. Hisp. Paso, passada tendida de cinco pies. Pol. Krok. Vn. Egy lépés. An. A pace ingring, a steppe.] Virg. 2. Aen. sequiturq; patrem non passibus æquis. Dicitur præterea passus mensura duorum pedum, & semiliter: à passis: hoc est, extēsis pedibus. Tantum enim fecit in progrediendo spatium est inter digitos prioris pedis & calcancum posterioris. Hic aut passus minor, vel passus simplex dicitur, à nonnullis etiā gressus. Passus aut major, qui & passus Geometricus dicitur, quod eo præcipue Geometra utantur, constat ex quinque pedibus: hoc est, ex passu minore geminato. Et hoc passu consistere millaria dicuntur: quæ uno nomine, quoties passus mentio apud scriptores veteres occurrit, Geometricum passum accipere debemus. Plin. lib. 11. cap. 7: Apes operantur intra sexaginta passus. Vide Cosmographiam Appianæ.

Pastillum, n. f. (sicut docet Festus) Genus libi rotundi quo utebantur in sacris.

Pastillus, m. f. Est massula cujuscuq; materie in formâ panis parvi cocta. [מְשֻׁבְּרֵי שֶׁמֶשׁ גֵּזֶרֶת. Gall. Trestisque. Ital. Pastella. Ger. Ein tagedin oder tagedin auf man in den 2 potestem hat zur Requey tomitt / die man wider streichen tan. Hisp. Panecillo, trochisco. Pol. Walczyk apłkark. Vng. Kenyer molca fozel in eger. An. Pomanderi or other lyk sweet balle, marshing balle.] Diminutivum videtur à pasta, quavis fiat mutatio generis. Festus à pane deducit. Hinc Pastilli medicinales, & qui odoris gratia conficiuntur. Horat. 1. Serm. Satyr. 2: Pastillos Rufillus olet, Gorgonius hircum. Græcè trochisci dicuntur ab orbiculati forma. Pastilli (inquit Celsus lib. 5. cap. 17) medicis arida sunt medicamenta, contrita humore non pingui, aut vino, vel aëro incocta, quæ à coctione rursus inaruerunt: quæ quoties usus poscit, subinde ejusdem generis humore diluuntur: deinde vulneribus illinuntur, non autem imponuntur ut emplastra. Plin. lib. 33. cap. 6. Quod ubi subsidit, flos intelligitur, ac in teolo interposito, in sole siccat, non ut perarecat: iterumq; in mostario teritur & in pastillos dividitur.

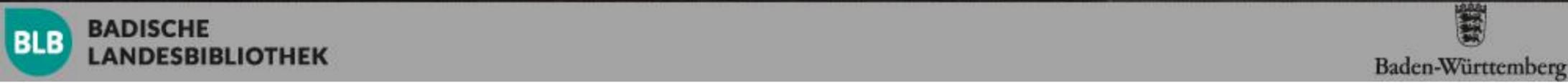
Pastillifera, & patulicare, in formam pastilli redigere. Vide BARBARVM in Censura Pliniana.

Pastinaca, x. f. p. Genus radicis, virtutis calidæ. [מְשֻׁבְּרֵי שֶׁמֶשׁ גֵּזֶרֶת. Gall. Pastinaca. Ger. Pastinake. Hisp. Canaboria. Pol. Pasternak. Ang. A parsnip or carrot.] Hujus duæ sunt species, agræstis, quæ Græci proprie vocant *quadrifida*. Galli *Des panets*. Alcia hortensis, quam idem paucis literis immutatis vocant *Pastinades*. Plin. lib. 39. cap. 5. & Diosc. lib. 3. cap. 17. & 21. Item pastinaca piscis venenatur ex planoribus genere. Plin. lib. 9. cap. 42: Nam pastinaca latrocinatur ex occulto, transeuntes radio (quod telum est ei) figens. Argumenta solentis hujus, quod tardissimi piscium hi, mugilem velocissimum omnium habentes in ventre repetantur. Celsus lib. 6. cap. 9: Et plani piscis quem nostri *pastinacum*, Græci *εργισια* vocant, aculeus torretur.

Pastinum, ni. pen. cor. n. f. [מְשֻׁבְּרֵי שֶׁמֶשׁ גֵּזֶרֶת. Gall. Vos bene de vignera. Ital. Forcella di ferro. Ger. Ein taer. Hisp. Et acada è el acadon. Pol. Motka. Vng. Vas villatika. Ang. A dibla to sei herbei to a garden.] Colum. lib. 3. cap. 18: Ferramentum bifurcum esse ait, quo semina panguntur. Pastinum accipit pro pastinato: hoc est, pro terra pastinatione renovata. Pastinum fieri nunc tempus est. Mensura pastini hæc est, in tabula quadrata jugerati, ut centeni octogeni pedes per singula latera dirigantur.

Pastino, ai. are. act. p. Est agrum fodere. [מְשֻׁבְּרֵי שֶׁמֶשׁ גֵּזֶרֶת. Gall. Honer. Ital. Zappare. Ger. Hasen mit einem taer. Bel. Epitum / spacus. Hisp. Canar vinnai à arbole. Pol. Motkakopam. Vng. Kapalak / figantok. Ang. To deloe in a garden.] Columell. lib. 3. cap. 11: Tum in terram bene pastinatam, & stercoreatam rectum samentum defigito. Hujus compositum est, Repastinatio. Repastinari dicebant veteres vineæ quæ resodiebantur. Hæc enim propria appellatio testibilis vineæ erat: nunc antiquitatis imprudens consuetudo quicquid emori soli vineis præparatur, repastinatum vocat. Vnde quidam Repastinari agrum dicunt, cujus natura fodiendo mutatur. Plin. lib. 19: Præcipuus sit caulis sapore ac magnitudine, primum omnium, si in repastinato seras. Hinc repastinatio, pro renovatione quandoq; capitur.

Pastinatio, onis, f. [מְשֻׁבְּרֵי שֶׁמֶשׁ גֵּזֶרֶת. Gall. Hourment. Ital. Il Zappare. Ger. Hasenung oder umbstung mit dem taer. Hisp. Aquella vbra de canar vinnai à arbole. Pol. Okopwanie. Vng. Kapalak / figantok. Ang. A delant.] Colum. lib. 3. cap. 12: Quibus omnibus diligenter exploratis, tum pastinatio nem suscipiemus.

Pallinatius, us, m. q. Ipla pallinatio *βαλλισαφία*. Plin. lib. 17. cap. 20: Alba populus semit bipedanco pallinatu.
Pallinator, oris, m. t. [*ἡδύς* *καυτός*. Gall. *Homer*. Ital. *Zappatore*. Ger. *Em hater*. Hisp. *Cavador de vinosa d' arboles*. Pol. *Kapaz*. Vng. *Kapuz*. Ang. *A delver*.] Colum. lib. 3. cap. 13: Nam duas regulas ejus latitudinis, qua pallinator fulcum facturus est, in speciem Græcæ literæ X. decussabimus.
Pallinatum, at, n. f. Solum fossione renovatum. [*ἡδύς* *καυτός*. Gall. *Haut et labouré*. Ital. *Campo Zappato*. Ger. *Das umbgehodt ist*. Hisp. *Campo cavado*. Pol. *Grunt skopant*. Vng. *Megh kesert, megkézr Zantast*. An. *A place that is delved*.] Columel. lib. 4. cap. 4: Facta in pallinato scrobe. Idem lib. 3. cap. 3: Et adhuc tamē sic computavimus, quasi nullæ sint viviradices quæ de pallinato eximantur.
Pallio, Pallus, Vide **PASCO**.
Pallomus, idis, Et. [*παλλός*. Ger. *Ein tuppel die man die pfirde an die Nasen oder an das Maul legt*. An. *Barnacles, an instrument sett on the nose of unruly horses*.] Instrumentū ferreum, ligneumve quod ad cohibendā equorum tenaciā naribus vel moriui imponitur. Lucil Pallomides huic de naribus ingentes pendunt.
Pastophorium, *παστοφῶριον*, Pastophori domiciliū. [Pol. *Kuepa pastorka*.] Apud Esdram sic legitur: Exurgens Esdra in pastophorium Ionathæ, & hospitatus illic, non gustavit panem, nec bibit aquam. Hieron. in Isaiam: Pastophorium est thalamus, in quo habitat præpositus templi. Et in lib. Machab. Viderunt sanctificationem desertam, & altare profanatum, & portas exulsas, & in armis virgulta nata sicut in saltu, vel in montibus, & pastophora diruta. Dicitur autem pastophorium *παστοφῶριον* a *πάστος* *φῶριον*. Pastos autē Græcis modō pallium sacerdotale significat, modō thalamum nuptialem, nonnauquam etiam convivii locum in quo sacerdotes solent epulari.
Pastor, Pastoralis, Pastoritius, Pastorius, & Pastus. Vide **PASCO**.
Pastorum, gii, n. f. *παστορος*, Aurea chlamys, quæ pretiosis tunicis superindui solet: & qui ita induti sunt, Patagiati dicuntur. Et patagiati, qui hujusmodi vestes conficiunt. Plaut. Epidic. Induffiatum, patagiatiū. Nævius Lycurgo: Pallis, patagiis, manicis mortalibus. Alii, malacis mortalibus legūt. Apuleius: Vberes enim crines leniter demissos, & cervicē depēdulos, ac deinde per colla dispositos, sensimq; sinuatu patagio residentes, paulisper ad sinem cōglobatos in summum verticem nodus astrinxerat. Festus: Patagium est quod ad summam tunicam affluit solet, quæ & Patagiata dicitur.
Patagus, gi, Morbi genus est apud Festum in commentariis, neq; præterea quicquam reperitur. Turnebus verō dicit morbum esse vitis, qui *πάταγος* apud Theophrastum scribitur: ejus verba sunt: *ἄνεμος ὅστις κλάσσει τὰ κλάσσει ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ*: ubi Theodorus *πάταγος* legisse videtur, cūm papillum interpretetur. Sed videtur hoc morbi genus esse, cūm iusticiatur ligone in allaqueatione, ut sit patagus plaga & percussio.
Patellæ, a, f. p. [*πάτella* *πάτella*.] Ger. *Em pfannen oder auch ein schüssel oder platte*. Hisp. *Plata*. Pol. *Miska*. Vn. *Saples cal*. An. *A dish or plate*.] a patulo, vel *πάτella*, fingo: vel *πάτella* *πάτella*: hoc est, a latitudine: aut cestē a nomine Patina, cujus videtur esse diminutivum: Vas larum est, cōdicandis opsonis aptum, lanx, seu patopsis, *πάτella*, sive vas escantium ad olera & pulmenta imponenda. Horat. lib. 1. Epist. 5: Nec modica cenare times olus omne patella. Ovid. 2. Fastor. Nutriat intindos missa patella cibos. Cic. 2. de Fimb. Atqui reperimus afotos primum ita non religiosos, ut edant de patella: deinde ita mortem nō timentes, ut illud in ore habeant ex Hymnide: Mihi sex menses satis sunt vitæ, septimū Orco spondeo. Mart. lib. 13: *Quantumvis lata gerat patella rhombum, Rhombus latior est tamē patella*. Sunt qui velint patellam eandē esse cū sartagine: sed luven. diversa esse ostendit, quum inquit: *urceoli pelves, sartago, patellæ*. Est etiam morbus arborum: hoc est, Solis exustio. Plin. lib. 17. cap. 24: Olea clavum etiam patitur, sive fungū placet dici, vel patellam. Patella item dicitur commissura in cruribus, ubi coxarum capita media sinuantur, quō facilius excipi à cruribus possint.
Patellæ, a, um, adjectivum, ut Patellarū dii. Plautus Cistell. Du me omnes magni, minutiq; & patellarū, Faxint, ne ego vivodem suaviū Silenio.
Patēo, es, patui, abiq; supino: quanvis nonnulli putent supinū esse passum quod magis est, a pando, Apertus sum. [*πατέω* *πατέω*]. Gall. *Esse ouvert*. Ital. *Esse patente*, *aperto*, *manifesto*. Ger. *Offen sein*. Hisp. *ser manifestado* & *abierto*. Pol. *Obiawiony*. Vng. *Nitva vagyal*. Ang. *To be open or patent*, *to be manifest*. Plaut. Ingredere tu fores jam diu patent. Terent. in Eunucho. si hoc officio, postulo ut mihi tua domus Te præsentē absente pateat, invocato ut sit locus. Cæf. 6. bell. Gall. His

omniū domus patent, visusq; cōmunicatur. Virg. 6. Aeneid. Noctes atq; dies patet atri janua Divis. Vfus est crebriō Cæsar pro Extendor. 7. bell. Gallici: Ante id oppidū placentia milita passū tria in longitudinem patebat. Aliquando valē idē quod, in potestate essent omnia mea tibi patentiā esse in tua potestate. Salust. in Cautin. Vbi cuncta maria, terraq; patebant Romanis: id est, erant in cuiusq; potestate, cuilibet tutum erat & mari & terra iter facere. Contrā mare occultum dicitur, quū prædonibus est infestum, & nemini tutū. Aliquando pro obnoxii live opportuni esse. Celsus lib. 2. cap. 11. Longis morbis senectus, acutus adolescens magis patet. Aliquando pro Conflare, sive manifestū esse, & hoc in tenui personis tā singularibus, quā pluralibus. Plaut. in Capt. Opera ta quæ fuerit, aperta sunt, patēt præstigiæ. Plin. li. 10. cap. 17. si sces audire palām est, ut patet. Aliquando cum dative significat expositum esse. Liv. 31: In patentem vulnem equum, equitemq; sagittas conjicere poterat.
Patens, Apertus. [*πατέω* *πατέω*.] Gall. *Manifesto*. Ital. *Manifesto*, *aperto*, *manifesto*. Ger. *Offen*. Hisp. *Abierto*, *manifesto*. Pol. *Obiawiony*. Vn. *Meg nyit*, *nitva*. Ang. *Open*, *patent*, *manifest*.] Differt autem Patens & Patulus, quod patens sit ad tempus, patulum in perpetuum. Vng. 1. Aeglog. Tityre tu patulæ recubans sub tegmine fagi. Nō ita patulæ, Ovid. 3. Metamor. Os patulum, Ovid. Epist. 13. Vix patulas aperit, Silius lib. 17. Campi patuli, Claud. de rapta Proserp. Hinc Plautus Bovem patulum appellat, cujus cornua diversa sunt, ac latē patent. Virg. 9. Aeneid. perferunt nuntius, hostem Fereve exēde nova, & Pontas præbere patentes. Invenitur tamen etiā patens pro patulo positū: hoc est, pro eo quod semper patet. Idem 4. Georg. Ergo ubi ver nactē solūm, camposq; patentes, Erumpunt portis, concurrunt, æthere in alto fit sonitus, &c. Liv. 7. ab Vrbe: Iussit legiones arma capere, egressiq; castris, quum per exploratores notior jam salus esset via parentiore ad hostē ducatur. Colum. lib. 12. cap. 6: Dolium quam patentissimi oris locato in ea parte villa quæ plurimum Solis accipit, id dolium aqua celesti repleto, &c.
Patentē, adverbium. [*πατέω* *πατέω*.] Gall. *Manifesto*. Ital. *Manifesto*, *aperto*, *manifesto*. Ger. *Offen*. Hisp. *Abierto*, *manifesto*. Pol. *Obiawiony*. Vng. *Nitva vagyal*. Ang. *Open*, *patent*, *manifest*.] Cic. 2. de Invent. Aboluta est, quæ ipsa in se non ut negotialis implicite & abscondite, sed patentius & expeditius recti & non recti questionem continet.
Patēscio, is Apertio, recludo, patentem facio. [*πατέω* *πατέω*.] Gall. *Manifesto*. Ital. *Manifesto*, *aperto*, *manifesto*. Ger. *Offen*. Bel. Dydem: *open*. Hisp. *Abierto*, *manifesto*. Pol. *Obiawiony*. Vng. *Meg nyit*. Ang. *To open up and mak plain*.] Liv. 2. ab Vrbe: Ita in duxisse se animum, habebis potius quā regibus portas patefacere. Ovid. 2. Metam. Collectiq; fores virga patefecit. Liv. 2. ab Vrbe: Et ad extrema ventum foret, ut legat raptio Consulū corporis patefecissent: una porta hostibus viam. Nonnunquam valet idem quod declarare, detegere, manifestare, palām facere. Terent. in Hecyra: Perculit tot meas injurias, quæ nunquam ullo patefecit loco. Cic. ad Quint. Fratr. lib. 2: Raciū quæ una ex hoc tempore Tribunus plebis, rem patefecit. Idem ad Attic. li. 13: Sed neq; hoc tempore, nec antea patefecisset odium suum in me, nisi omnibus rebus me esse oppressum vidert.
Patēscio, omis, verbale, f. t. [*πατέω* *πατέω*.] Gall. *Manifesto*. Ital. *Manifesto*, *aperto*, *manifesto*. Ger. *Offen*. Hisp. *Abierto*, *manifesto*. Pol. *Obiawiony*. Vng. *Meg nyit*. Ang. *To open up and mak plain*.] Cic. de Fimbibus: Atqui hæc patefacio, quantum oportet quum quid, quidq; sit, aperitur, defantio est, quatu etiam imprudens utebare nonnunquam.
Patēscio, Apertus & palām ho, innotesco. [*πατέω* *πατέω*.] Gall. *Manifesto*. Ital. *Manifesto*, *aperto*, *manifesto*. Ger. *Offen*. Hisp. *Abierto*, *manifesto*. Pol. *Obiawiony*. Vng. *Meg nyit*. Ang. *To open up and mak plain*.] Terent. in Phorm. Ego nullo remedio possum me evolere ex his turbis, Quin si hoc celestus, in metulū patenti, in probro licet.
Patēscio, scis, Apertior, patens ho. [*πατέω* *πατέω*.] Gall. *Manifesto*. Ital. *Manifesto*, *aperto*, *manifesto*. Ger. *Offen*. Hisp. *Abierto*, *manifesto*. Pol. *Obiawiony*. Vng. *Meg nyit*. Ang. *To open up and mak plain*.] Plin. lib. 22. cap. 22: 5. patentes primō adhalaverit. Liv. 2. belli Pun. Deinde paulō latior patefecit campus, inde colles assurgunt. Quandoq; tamen pro primitivo ponitur. Salust. Hinc latē patefecerunt campis, exercitum tutō emittit. Virgil. 2. Aeneid. Danaumq; patefecunt Insidiz. Id est, manifestæ sunt, apparent, patent. Atria patefuerunt, Idem 1. Aeneid. Portus patefuit jam propius. Idem 3. Aeneid.
Patēscis, a, um, Apertus, latus, diffusus. [*πατέω* *πατέω*.] Gall. *Manifesto*. Ital. *Manifesto*, *aperto*, *manifesto*. Ger. *Offen*. Hisp. *Abierto*, *manifesto*. Pol. *Obiawiony*. Vng. *Meg nyit*. Ang. *To open up and mak plain*.] Terent. in Phorm. Ego nullo remedio possum me evolere ex his turbis, Quin si hoc celestus, in metulū patenti, in probro licet.

Hic enim est mos patris Academiæ, aduersari semper omnibus in disputando. Artes patris, Ouid. Epist. 1. Metas patris, Ouid. 2. Metamorph. Amor patris, Virg. 1. Aeneid.
 Patrie, adverb. Affectu paterno. [Incepit in hunc modum.] Gall. Paternellement, iamque pere. Ital. Con affetto paterno. Ger. Vaterlich. Hisp. De affectu de padre. Pol. Ojczywiska. Vng. Arian modra. Ang. Fatherlike, or a father. Quint. lib. 11. cap. 11. Vt cum hac moderatione. Cic. pro Cal. contra Attilium: Vt cum non inimicè contempere, sed patriè monere videatur.
 Patricidæ, pen. prod. Vide Patricida, in hunc modum.
 Patrimonium, n. Bona paterna, hereditas à patre relicta. [Patrium adverb. h. d. Gall. Patrimoine, successum de pere relicta. Ital. Patrimonio, boni patris. Ger. Das Väterlich Erbgut. Bel. Dat. Blaudit. Erit. Hisp. Patrimonio, hereditas patrimonial. Pol. Ojczyzna. Vng. Erbschaft. Ang. That which is by the father to the son, patrimonio, hereditas.] Cic. pro Domo sua: Libens autem nostris factis amplum patrimonium patris nominis, ac nostræ memoriæ relinquimus. Idem de Orato. Propugnator patrimonii sui, & defensor juris patris. Iuvenal. Satyr. 12. Non propter vitam faciens patrimonia quidam: Sed vitio cæci propter patrimonia vivunt. & Deorare patrimonium, dissipare, effundere, vel exhaustire, est hereditatem à patribus relicta consumere.
 Patruus, patrii, frater patris, quod quasi patris loco sit. [ITT dicitur h. d. Ger. Vater, frater patris. Gall. Oncle paternel, le frere du pere. Ital. Zio. Ger. Das Vatters Bruder. Hisp. El tio hermano del padre. Pol. Stron. Vng. Aitani batya. Ang. The father's brother, or uncle by the father's side.] Cic. 3. Verr. Patruo testimonium dicente. Terent. Phorm. Atq; nihil fecit patris quod succenscas. Patrus magnus, frater avi: Patrus major, frater proavi. Patrus maximus, frater abavi: qui & propatrus & abpatrus dicitur. & Patruus superlativus. Plautus in Pœnulo: Patruus mi, inquit, patruus sum.
 Patruus, a, um, adiectivum, à patruo deductum, pro severo per translationem accipitur. [Inquit h. d. Horat. 3. Carmin. Miseratum est, neq; amori dare ludum, Neq; dulci mala vino lavere, aut ex Animari meventis patris verbera lingua.]
 Patruus, pen. prod. [Inquit h. d. Gall. Cousins germains. Ital. Fratelli consanguinei. Ger. Bruder des Vaters / so man nennt Geschwister des Vaters. Hisp. Hermanos de hermano. Pol. Dwo bracia wazni. Vng. Aitani batya. Ang. brother's children, cousins germanes.] Patruorum filii hoc est, ut ait Nonius, marium haturum filii: quoniam qui pater alteri est, alteri est patruus. Plaut. in Pœn. Pater tuus is erat frater patruelis meus. Sic Sorores patruelis nuncupantur, ex duobus & ipse fratribus genita. Autor Iureconsult. Sororum verò duarum aut plurium filii, inter se Sobrini dicuntur, quasi fororini. Cic. 5. de F. m. b. Vnaq; nobiscum Quintus frater, & T. Pomponius, & L. Cic. frater nobis, cognatione patruelis, & socii T. Torquatus illi omni virtute & laude par. Ovid. 13. Metam. Necminus est illo Teucer patruelis Achilli.
 Patruelis, & hoc patruelis, adiectivum. [Inquit h. d. Gall. Oncle paternel. Ital. Fratello consanguineo. Ger. Das Vatters Bruder's kind. Hisp. Casa de primo hijo de hermano. Pol. Wł. bracia wazni. Vng. Aitani batya. Ang. brother's children, cousins germanes.] Martial. lib. 5. Quam sibi redire de patruelis fundis Ducenta, clamas cocciatus Euclides. Ovid. 1. Metamorph. Quam commune mihi genus & patruelis origo, &c. Idem Epist. 14. Quid! meruere nec patruelia regna tenendo?
 Patruus, pen. corr. Pœculi genus latum ac patens: unde & nomē accepisse videtur, quasi patula. [Inquit h. d. Gall. Vne coupe ou tasse à boire. Ital. Tazza, coppa. Ger. Ein weite trüffel. Hisp. Copa. Pol. Czopa, kupa. Vng. Tser, pohar. Ang. A broad pot or bowl of gold or silver.] Virg. 1. Aeneid. impiger hausit Spumantem pateram, ac pleno se proluit auro. Cic. 6. Veni. Patera qua mulieres ad res divinas uterentur. Idem de Clar. Ocat. Mercurius è patera sanguinem visus est fundere. Idem in Part. Excipere sanguinem patera. Vng. 1. Aeneid. Implevitq; mero pateram.
 Pathemata, tum, n. sensuum alterationes, in visu, in motu, & reliquis omnibus. Vocat etiam & voluptatem Pathema Galen. lib. de Symptomatu differentis, atq; in totum omnè motum, quicunq; procedit ab altero in alterum. Vide Pathos.
 Pathicus, a, um, [Inquit h. d. à Græco verbo pathos] (vel ut nonnulli placent) Patius sine aspiratione, à patiēdo, qui praeponit libidine se in pati, unde Pathici pueri, & pathice puella dicuntur, qui ad praeponit libidine & pathicibus obsequuntur. Iuvenal. Sat. 6. Ille tenet speculam pathici gestamen Othonis. Drauci verò dicuntur, qui alteri incant non propria libidine, sed ut illi obsequantur, qui subagitur. Qui aut à Draucis subijci delectantur, Cinardi appellantur. & Per translationem Pathicus etiā dicitur de rebus inanimatis. Unde pathicifimos libellos, dixit Martialis hoc est, lascivios & obscenos.

Pathos, [Inquit h. d. Gall. Passion, perturbation d'esprit. Ital. Passione, perturbazione d'animo. Ger. Ein heftiges ed ersehntes der sinn. Hisp. Passion, perturbacion de anima. Pol. Passjonis umil. Vng. Indulat, fel habaradas. Ang. Passion, perturbation of the spirit.] à Cic. 3. Tuscul. dicitur perturbatio, seu agrotudo animi: à Gelio affectus, vel affectio: Lactantio modo affectus, modo vitium. Eiusmodi sunt agrotudo, dolor, gaudium, metus, tristitia, cupiditas, ita. Quos animi motus Platonici & Aristotelici dicunt etiam in sapientem cadere, sed moderatos, rationis subjectos. Stoici verò negant in sapientem cadere: dicuntque esse sapientem à morbo est, qui nullis animi perturbacionibus obnoxius sit: talemq; ejus animum, qualis est mundus supra Lunam, scilicet imperterritus, quem nulla perturbacio obnubilet, nulla tristitia obturbet. Adversus quos reclamatur ipsa natura.
 Pathetica oratio, [Inquit h. d. Dicitur est quæ aut ad indignationem, aut ad misericordiam dirigitur: ita dicitur quod dicitur consistit affectibus.
 Patibulum, n. f. Sera lignea, qua ostia clauduntur: à Pateo, teste Nonio, quod hac remota valva pateant. [Inquit h. d. Gall. Vn gibbet. Ital. Stanga, croce. Ger. Ein stang obher. Vng. mit dem man die thoren verbleust. Item. Ein galgen. Hisp. Logar de los maldichos, padelesin, horca, croce. Pol. Zupoz, szuboznioka. Vng. Palak, Ang. A door-bar.] Tutin. Si quisquæ hodie præter hanc politicam nostram pepulit, patibulo hoc est caput desinat. & Interdum significat crucem, & sic à patio fieri manifestum est. [Inquit h. d. Vn. Akaya fa. An. A galle or gallows.] Salust. lib. 4. Hist. ut citat Nonius: Patibulo eminent affigebatur. & Est præterea Patibulum, instrumentum vindicatorum, sive legulorum: hoc est, eorum qui ovis colligunt. Cato de Re rustica, cap. 68. Vbi vindemia & oleas facta erit, sicinas, corbular, quala, scalias, patibula omnia, quæcunq; usas erit, in suo quoq; loco reponito. & Patibulus apud antiquos genere masculino lectum est, teste Nonio. Lucius. Rerū humanarum lib. 21. Deligata ad patibulos deligantur, & circumferantur: et tunc defigantur.
 Patibulacis, dicitur à Plauto in Moss. id est, patibulo affixus. Ita (inquit) te forabant patibulatum per vias Stimulis. [Inquit h. d. Vn. Vn. Gall. Pendu au mou au gibet. Ital. Spicato, impicato. Ger. An galgen gehndt. Hisp. Ahorcado. Pol. Obieszni. Vng. Palakpatat.]
 Patentiā, vide PATIOR.
 Patināna, pen. corr. Ep. Vasis genus, quo dapes elix & jurante in mensam feruntur. [Inquit h. d. Gall. Vn forte de vasis seu large comme un plat à servir sur table. Ital. Vasa. Ger. Ein paten. Hisp. El plato grande à sacuela. Pol. Miska. Vng. Tal. Ang. A plate or dish.] Terentius in Eunucho: lam dudum animas est in patinis. & Dicitur & Patena, per e. Columel. lib. 12. cap. 45. de avis servatis loquitur: Columella patinus meas ex ea creta qua sunt amphoræ, lata vasa in modum patenarum sibi iudebat. Ex quo loco, inquit Budæus, paten patenam, sicut grandia habere. Dicit Patina, ab eo quod patet.
 Patinarius, ria, rium, Quod est in patina conditum vel repositum. [Inquit h. d. Plaut. in Afin. Vel patinarium, vel allium veses, quo patia lubet.
 Patināna, pateris, passus, passum, verbum com. Sullineo, colecto, quo animo fero. [Inquit h. d. Gall. Endure, souffrir. Ital. Patire, sostenere. Ger. Aiden. Bel. Idem vrayman. Hisp. Paleser, sufrir. Pol. Ciępić. Vng. Tausidim, modom. Ang. To suffer, to endure, to abide or bear.] Terentius in And. Tum patin passus, qui me tam leni passus est animo usque adha. Cic. 7. Verrin. Non teram, non patiar, non sinam. & Patu agere. Plaut. in Afin. Possam equidem inducere animum ne & patiar quod tecum accubat. Cic. pro Rosc. Amer. Quare omnes facit patimur esse quamplurimos accusatores. & Hoc non patietur xvum: id est, non durabit. Colum. lib. 2. cap. 101. Repositum in granario patitur xvum. & Hoc patitur consuetudo: hoc est, id fieri consuevit. Cic. ad Attic. lib. 12. Quam iam etiam gravius accusas, quam tua consuetudo patitur. & Patior te esse desertum: id est, relinquo, desituo. Cic. 1. Offic. Vt eos quos tutari debeant, desertos esse patiantur. & Composita hujus verbi sunt Cōpatior quod est miseros, & consiliatur dantio Peiperios, vehementius patior.
 Patiens, participium & aliquando nomen. [Inquit h. d. Gall. Vn. Patient. Ital. Patiente. Ger. Leidend, trauis. Hisp. Patiente, sufrido. Pol. Ciępić. Vng. betegesked. Ang. Patiente, that suffereth.] Colum. lib. 3. cap. 29. Omnis incommodi patientes præter caloris. Virg. 1. Georg. Et patientis operum, parvoci, allueta iuventus. Quint. lib. 2. cap. 12. Et patientes est laboris natura pueris, quam juvenibus. Cæsar 7. bell. Civ. Atque si misericordis ac paucissimum exercitum Cæsaris auxilium obijciant. Cic. ad Quint. Frat. lib. 1. Mox quod libenter patientiorem, lenioremq; fecerunt. & Aureus patientissima. Cic. pro Ligat. Saxo patientior, Propert. lib. 1. Eleg. 14. & Tilius

¶ Telluripatiens vomeris, Virgil. 2. Georg. Pulveris atq; folis
patens, Horat. 1. Carm. Odes.

¶ Patienter, patientius, patientissime, adverbium, Constante, for-
mice moderatè. [L'impatient, & patienter. Gall. Patienter. Ital. Patienter. Ger. Patienter. Pol. Patienter. Vng. Patienter. Ang. Patienter.]
¶ Patientia, Ger. Indemuth (gedultigkeit). Hisp. Paciente y sufrir-
lanza. Pol. Cyprius. Vng. Adulatio, delectatio. Ang. Patientia. Cicero de Amicitia: Utigitur & monere & moneri
proprium est vere amicitia: & alterum liberè facere, nò aspe-
rit alterum patienter accipere, non repugnantem. Plin. epistol.
140. Neque enim ulli patientius reprehenduntur, quam qui
maximè laudari merentur. Ovidius epistol. 18. Ferre tamen
possum patientius omnia, quam si Ona nescio qua pellice ca-
piti agas.

¶ Patientia, est honestatis aut utilitatis causa rerum arduarum
ac difficilium voluntaria ac diuturna perpessio, inquit Cic. 2.
de Invent. Item 109. uti dicitur. Gall. Patienter. Ital. Patienter. Ger.
Patienter. Bel. Indemuth. Hisp. Paciente y sufrimiento. Pol. Cyprius.
Vng. Török, Zorad. Ang. Patienter, suffering. Idem in
Casil. Habes, ubi ostendit illam præclaram tuam patientiam
sua & negotio, inopie rerum omnium. Idem pro Domo sua:
Immortem bonorum & in utendo rationem, & in carendo
patientiam semper experendam putavi. Idem 1. Offic. Ad ole-
scientia à libidinibus arenda est, exercendaq; in labore, patientia,
& animi & corporis. ¶ Patientia etiam obsecrè de pa-
tientia sive paschensis dicitur. Seneca Controvers. lib. 10. in 47.
Hic cepit, inquit, viri contra naturam divinitas suas exercere, ca-
storum greges habent, exoletos suos, ut ad longiore imp-
udicè patientiam idonei sint, amputant.

¶ Patientia, um, à Patient, Perpassus. [L'impatient. Gall. Qui a souffert, qui
a patient. Ital. Chi a patito. Ger. Entsetzt oder gutten. Hisp. Pade-
cido. Pol. 7m kietu wazpial. Vng. Zorad. Ang. That hath
suffered or inareth.] Virgil. 1. Aeneid. O passi graviores, dabit
Deus his quoq; finem. ¶ Vnde Vya passia, quæ in sicando
passa est Solem. Plin. lib. 14. cap. 11. Quin & à patientia nomen
arvis datur passis. Hinc & vino nomen datur quod passum
vocatur. Lac passum. Ovid. 14. Metamorph. & cum lacte co-
agula passio.

¶ Patientia, onis, f. Animi perturbatio, quam Cicero affectionem
vocat, cuiusmodi sunt amor, odium, iracundia, invidia, timor,
leuitas, spes, & similes. [L'impatient. Gall. Patienter. Ital. Patienter. Ger.
Patienter. Pol. 7m kietu wazpial. Vng. Zorad. Ang. That hath
suffered or inareth.] Virgil. 1. Aeneid. O passi graviores, dabit
Deus his quoq; finem. ¶ Vnde Vya passia, quæ in sicando
passa est Solem. Plin. lib. 14. cap. 11. Quin & à patientia nomen
arvis datur passis. Hinc & vino nomen datur quod passum
vocatur. Lac passum. Ovid. 14. Metamorph. & cum lacte co-
agula passio.

¶ Patientia, a, um, Quod patientem denotat. [L'impatient. Gall.
Qui a souffert. Ital. Chi a patito. Ger. Das ein bene-
gig oder ein nichten wazpial. Hisp. El que declara pasion. Pol.
Cyprius. Vng. Zorad. Ang. That hath suffered or inareth.]
Hinc passiva verba apud grammaticos. Passiva Ve-
rus apud latinam firmicum accipitur pro obsecrèa parthico-
rum libidine.

¶ Patientia, & hoc patibile, om. t. Quod perferri potest. [L'impatient.
Gall. Qui a souffert. Ital. Chi a patito. Ger. Das ein bene-
gig oder ein nichten wazpial. Hisp. El que declara pasion. Pol.
Cyprius. Vng. Zorad. Ang. That hath suffered or inareth.]
¶ Patientia, a, um, Quod patientem denotat. [L'impatient. Gall.
Qui a souffert. Ital. Chi a patito. Ger. Das ein bene-
gig oder ein nichten wazpial. Hisp. El que declara pasion. Pol.
Cyprius. Vng. Zorad. Ang. That hath suffered or inareth.]
Hinc passiva verba apud grammaticos. Passiva Ve-
rus apud latinam firmicum accipitur pro obsecrèa parthico-
rum libidine.

¶ Patientia, vel Pathicus, vel Paschicus, vel ut vult Senec. Passie-
nus, m. p. qui muliebria patitur. Seneca lib. 1. Declam. 10.
Noli non impressum aliquid, quod effugere non posses. Ille
passio prima ejus syllaba in Græcum mutata, obsecrèa no-
men accepit.

¶ Patientia, m. p. superlativus, adjectivum, ut apud Ca-
tullum Cinxidior à Cinxido. Martial. in 12. ad Ruf. Musæi pa-
tientissimus libellos.

¶ Patientia, m. p. Conium atq; lutum ceromati permixtum, cui si sudor
accidat, Conisalon vocari dicunt, ab iis qui nimis Arctici vi-
ent volant. Vide CEROMA.

¶ Patientia, a, f. p. Vbi sive alius quivis locus in quo nati sumus:
ita dicta quod communis omnium parens sit. [L'impatient. Gall.
L'impatient. Ital. Patienter. Ger. Patienter. Pol. Patienter. Vng.
Patienter. Ang. Patienter.] Virgil. 1. Aeneid. Tum celerare
fugam, patriamq; excedere suadet. Cicero. 1. Offic. Chari sunt pa-
trium, chari liberi, propinqui, familiares: sed omnes omnium
charitates patria una complexa est, pro qua quis bonus du-

bitet mortem oppetere si ei sit profuturus? Quo est detestabi-
lior istorum immanitas, qui lacerant omnes scelere patriam:
& in ea funditus delenda occupati & sunt & fuerunt. Idem 3.
de Finib. Ex quo fit ut laudandus sit is qui mortem oppetat
pro Repub. quod deceat chaniorem esse patriam nobis quam
nosmet ipsos. ¶ Aliquando & provincia ipsa ex qua ori sit-
mus, patria vocatur, sed improprie. Vnde Salustius Hispani-
am sibi antiquam patriam duxit. ¶ Proverbiu speciem ha-
bent, Quævis terra patria: & patria tibi ubi bene vixeris. De
quibus vide Erasmus Chitadas.

¶ Patientia, m. p. Conium atq; lutum ceromati permixtum, cui si sudor
accidat, Conisalon vocari dicunt, ab iis qui nimis Arctici vi-
ent volant. Vide CEROMA.

¶ Patientia, a, f. p. Vbi sive alius quivis locus in quo nati sumus:
ita dicta quod communis omnium parens sit. [L'impatient. Gall.
L'impatient. Ital. Patienter. Ger. Patienter. Pol. Patienter. Vng.
Patienter. Ang. Patienter.] Virgil. 1. Aeneid. Tum celerare
fugam, patriamq; excedere suadet. Cicero. 1. Offic. Chari sunt pa-
trium, chari liberi, propinqui, familiares: sed omnes omnium
charitates patria una complexa est, pro qua quis bonus du-

bitet mortem oppetere si ei sit profuturus? Quo est detestabi-
lior istorum immanitas, qui lacerant omnes scelere patriam:
& in ea funditus delenda occupati & sunt & fuerunt. Idem 3.
de Finib. Ex quo fit ut laudandus sit is qui mortem oppetat
pro Repub. quod deceat chaniorem esse patriam nobis quam
nosmet ipsos. ¶ Aliquando & provincia ipsa ex qua ori sit-
mus, patria vocatur, sed improprie. Vnde Salustius Hispani-
am sibi antiquam patriam duxit. ¶ Proverbiu speciem ha-
bent, Quævis terra patria: & patria tibi ubi bene vixeris. De
quibus vide Erasmus Chitadas.

¶ Patientia, m. p. Conium atq; lutum ceromati permixtum, cui si sudor
accidat, Conisalon vocari dicunt, ab iis qui nimis Arctici vi-
ent volant. Vide CEROMA.

¶ Patientia, a, f. p. Vbi sive alius quivis locus in quo nati sumus:
ita dicta quod communis omnium parens sit. [L'impatient. Gall.
L'impatient. Ital. Patienter. Ger. Patienter. Pol. Patienter. Vng.
Patienter. Ang. Patienter.] Virgil. 1. Aeneid. Tum celerare
fugam, patriamq; excedere suadet. Cicero. 1. Offic. Chari sunt pa-
trium, chari liberi, propinqui, familiares: sed omnes omnium
charitates patria una complexa est, pro qua quis bonus du-

bitet mortem oppetere si ei sit profuturus? Quo est detestabi-
lior istorum immanitas, qui lacerant omnes scelere patriam:
& in ea funditus delenda occupati & sunt & fuerunt. Idem 3.
de Finib. Ex quo fit ut laudandus sit is qui mortem oppetat
pro Repub. quod deceat chaniorem esse patriam nobis quam
nosmet ipsos. ¶ Aliquando & provincia ipsa ex qua ori sit-
mus, patria vocatur, sed improprie. Vnde Salustius Hispani-
am sibi antiquam patriam duxit. ¶ Proverbiu speciem ha-
bent, Quævis terra patria: & patria tibi ubi bene vixeris. De
quibus vide Erasmus Chitadas.

¶ Patientia, m. p. Conium atq; lutum ceromati permixtum, cui si sudor
accidat, Conisalon vocari dicunt, ab iis qui nimis Arctici vi-
ent volant. Vide CEROMA.

¶ Patientia, a, um, participiū, [L'impatient. Gall. Qui a souffert, qui
a patient. Ital. Chi a patito. Ger. Entsetzt oder gutten. Hisp. Pade-
cido. Pol. 7m kietu wazpial. Vng. Zorad. Ang. That hath
suffered or inareth.] Tacit. lib. 2. Maluit
patrati quam incepti facinoris reus esse. Bella patrata, Claud.
4. Paneg. Cæde ejus patrata. Tacitus lib. 4. Vnde & Patres pa-
trati dicebantur, quod ad patranda: hoc est, peragendum ju-
ramentum, ubi de sedentibus convenerat, mitterentur. Plurari
in Probl. fœcialibus sacerdotibus, qui sedentibus facientibus
presunt, pater patratus preest: inde dictus, quod ipse pater pa-
tratem haberet: sicq; filius provideret, & patrem consuleret.

¶ Patrocinor, Patrocinium, vide Patronus.

¶ Patronus, oi, Qui aliquem in periculo defendit. [L'impatient. Gall.
Qui a souffert, qui a patient. Ital. Chi a patito. Ger. Entsetzt oder gutten.
Hisp. Padecido. Pol. 7m kietu wazpial. Vng. Zorad. Ang. That hath
suffered or inareth.] Tacit. lib. 2. Maluit
patrati quam incepti facinoris reus esse. Bella patrata, Claud.
4. Paneg. Cæde ejus patrata. Tacitus lib. 4. Vnde & Patres pa-
trati dicebantur, quod ad patranda: hoc est, peragendum ju-
ramentum, ubi de sedentibus convenerat, mitterentur. Plurari
in Probl. fœcialibus sacerdotibus, qui sedentibus facientibus
presunt, pater patratus preest: inde dictus, quod ipse pater pa-
tratem haberet: sicq; filius provideret, & patrem consuleret.

¶ Patronus, oi, Qui aliquem in periculo defendit. [L'impatient. Gall.
Qui a souffert, qui a patient. Ital. Chi a patito. Ger. Entsetzt oder gutten.
Hisp. Padecido. Pol. 7m kietu wazpial. Vng. Zorad. Ang. That hath
suffered or inareth.] Tacit. lib. 2. Maluit
patrati quam incepti facinoris reus esse. Bella patrata, Claud.
4. Paneg. Cæde ejus patrata. Tacitus lib. 4. Vnde & Patres pa-
trati dicebantur, quod ad patranda: hoc est, peragendum ju-
ramentum, ubi de sedentibus convenerat, mitterentur. Plurari
in Probl. fœcialibus sacerdotibus, qui sedentibus facientibus
presunt, pater patratus preest: inde dictus, quod ipse pater pa-
tratem haberet: sicq; filius provideret, & patrem consuleret.

¶ Patronus, oi, Qui aliquem in periculo defendit. [L'impatient. Gall.
Qui a souffert, qui a patient. Ital. Chi a patito. Ger. Entsetzt oder gutten.
Hisp. Padecido. Pol. 7m kietu wazpial. Vng. Zorad. Ang. That hath
suffered or inareth.] Tacit. lib. 2. Maluit
patrati quam incepti facinoris reus esse. Bella patrata, Claud.
4. Paneg. Cæde ejus patrata. Tacitus lib. 4. Vnde & Patres pa-
trati dicebantur, quod ad patranda: hoc est, peragendum ju-
ramentum, ubi de sedentibus convenerat, mitterentur. Plurari
in Probl. fœcialibus sacerdotibus, qui sedentibus facientibus
presunt, pater patratus preest: inde dictus, quod ipse pater pa-
tratem haberet: sicq; filius provideret, & patrem consuleret.

PAV Ital. Pavare. Ger. Aem/darstig. Hisp. Pavle. Pol. Patrych. Vng. Zepny. Ang. Pavre. Varro de Vita pop. Rom. lib. 1: Quod si pauperina sit elegacia, ac cum castimonia. Sidonius: Quia potius pauperitius flagitate cantilene culorus innumeret. Nonius.

Paupero, ar. act. p. Pauperem facio. [Paw] reschib. w. d. v. m. a. Gall. Faire pauvre ou clusif. Ital. Impoverire. Ger. Aem machen/ya armen tagen/bringen. Hisp. Empobrecer a otro. Pol. Vbuz. Vng. Meg Zeponten. Ang. To make poore. Plautus in Milite: Quae improba est, pro mercis vito dominum pretio pauperat. Idem in Pseudolo, ex persona lenonis: Boni vitime pauperant, improbi alunt. Horat. 2. Serm. Satyr. 3: Eripiet quisvis oculos citius mihi, quam te Contemptum cassa iuce pauperet. Hinc Depauperero. Varr. Primitiam domum depauperatet sumpta suo.

Pauperatio, pauperis effectus. [Vn. Meg sergeny/veler.] Iulian Firmicus Matheleos lib. 1. de Luna: Quando pauperata luminibus iacturam propriae maiestatis agnoscat.

Paula, f. p. Requies, intermissio, atq. otium a re aliqua. [Paw] p. d. h. 10. f. p. w. a. d. r. w. u. v. d. Gall. Pause, repos qui en prend en faitant quelque chose. Ital. & Hisp. Pausa. Ger. Ein rathen vnder tzung, ruhung. Pol. Przylanie. Vng. Ninyon, s. lib. Zakaczat. Ang. Rest, intermission, ceasing. Lucil lib. 1. Satyr. Hec ubi dicta dedit, paulam facit ore loquendi. Plaut. in Rud. Aliquando otulando melius est uxor paulam fieri. Lucret. lib. 2: nec dare paulam Coochit, & distidit exercita crebris. Deducitur a verbo Graeco wauwaw, quod est cello: unde & wawaw eiusdem significationis cum Latino pausa.

Pausa, s. i. A Seneca vocatur qui remigibus modos dat, & remigandi officium quadam quasi pausa moderatur. adol. v. 1.

Pausa, f. 1. Quietio. [Paw] p. d. h. 10. f. p. w. a. d. r. w. u. v. d. Gall. Pause, repos. Ital. Pausare, ripausare. Ger. Ruhem/stubhaten. Hisp. Desansar, reposar. Pol. Oczepowam, spoc. Vng. Ninyon. Ang. To rest, to cease frame doing any thing. Plaut. in Trin. Pausa, vicilli calligatore tuum.

Pausa, f. Genus oliuae, a paviendo, quod non nisi paviendo: id est, rosando oleum emittat: seu quod ante quam mox subiciatur, rudatur. Virg. 2. Georg. & amara paula bacca. Apud Colum. lib. 12. cap. 48. nisi corrupta sint exemplaria, leguntur paufer per secundam vocalem in penultima syllaba.

Paulilypus, wawidow. P. Poculum erat in conviviis tertium, Iovis servatori dicitur: ita dictum, quod curas abigeret. Quinetiam Iovem ipsum Sophocles Paulilypum cognominat.

Paulus, Paulas, Vide Paula.

Pauxillus, Vide Paucus.

Pax, huius pacis, Et a pactione dicitur: quod nomen etiam pluraliter declinatum legitur. [Paw] schalim. h. g. l. a. Gall. La paix. Ital. Pace. Ger. Fried. Bel. Vrede. Hisp. La paz. Pol. Pokoi. Vng. Bekeseg. Ang. Peace. Plautus in Peda: Hostibus victis, civibus salvis, re placida, pacibus perfectis. Horatius lib. 2. Epistoliarum: Hoc paces habuisse bonae, ventiq. secundi. Varro: Animadvertendum primum quibus de causis, & quemodum constituerunt paces: secundum, qua fide & iustitia eas coluerunt. Est autem pax proprie publica tranquillitas, otium. Cicero de Senectute: Quum sententia Senatus inclinaret ad pacem, & foedus faciendum cum Pytho. Pax (inquit Cic. 2. Philipp.) est tranquilla libertas. Aliquando etiam accipitur pro venia. Virgil. 3. Aeneidos: Sed votis precibusq. jubeat exposcere pacem. Nonnunquam etiam pro propitiatione. Idem 4. Aeneidos: pacemq. per aras Exposcunt. Habet autem hoc nomen varios in oratione usus. Dicimus enim, Pace advenio, Pacem affero, Conciliare pacem inter aliquos, Conficere pacem, Consulere paci, Cum pace aliquem dimittere, Cum pace aliquid agere. Cui eotratum est iracundiae, vel cum ira agere, Confirmare pacem, Dare pacem, Enipere pacem, Esse in pace, Pace exploratam habere, Pacere pacem, Servare pacem, Trahere pacem, Vni pace. Testimonia legenti veteres auctores nullis non sunt obvia. Pace tua, honestus est reprehendendi modus, prius captata venia: id est, tua venia, & te non irascente. Terentius in Eunucho: Quasio hercle ut liceat, pace quod fiat tua. Similiter, Pace tua dixerim. Pace omnium dixisse liceat. Pax etiam adverbium Comicum est, significat Tantummodo: vel silentium quoddam imperantis vim habet. Terent. in Heaut. Dum argotum capio, pax nil amplius.

Pacifici, Pacem ferant: ut Laurus pacifera. [Paw] schalim. h. g. l. a. Gall. Qui porte paix. Ital. Chi appetta pace. Ger. Das frid bringet. Hisp. El que trae la paz. Pol. Pokoi przynosiacy. Vng. Bekeseg zerd. h. u. r. Ang. That maketh or bringeth peace. Plin. lib. 15. cap. 37: Laurus ipsa pacifera, ut quam pretendit etiam inter armatos hostes quietis sit indicium. Virg. 2. Aeneidos: Mercurii, Valer. Flaccus 4. Arg. Cyllenius pacifer, Ovid. 14. Metam.

Pacifico, cas. act. p. Controversias compono, quasi pacem facio, reconcilio. [Paw] schalim. h. g. l. a. Gall. Pacifier, faire paix, appaiser. Ital. Pacificare, far pace. Ger. Friden ma-

chen/stridigen. Bel. Vrede maken. Hisp. Pacificar, hacer paz. Pol. Vspokoiam. Vng. Bekeseg zerd. Ang. To make peace, to appease. Cic. ad Att. lib. 15: Servius vero pacificatus cum libertate suo, videret obisse legationem. Quisdam hanc in parte ut Pacificatus sum, significet idem quod in concordia mandatus sum: Pacatus sum, in pace sum, ab armis desistis. Pacificus sum, ab indignatione animi ad lenitatem redii, vel ammansens sum. Pacificans divos, Sil. lib. 15.

Pacifici, cas. f. Reconciliatio. [Paw] schalim. h. g. l. a. Gall. Pacification, appaiserment. Ital. Pacificazione. Ger. Frid machen/beredigen. Hisp. Pacificamiento. Pol. Vspokoienie. Vng. Bekeseg zerd. Ang. A making of peace, appeasing. Cicero Lepido lib. 10: Itaq. sapientissimae quidem iudicio, facies, si te in istam pacificationem non interponeas, id est, pacem faciendam.

Pacifici, ar. r. a. m. t. Dissidit diremptor, & conciliator pacis. [Paw] schalim. h. g. l. a. Gall. Qui fait la paix entre deux. Ital. Chiunque fa pace. Ger. Ein Fridmacher. Hisp. El que hace paz. Pol. Pokoi czyniacz. Vng. Bekeseg zerd. Ang. That maketh peace or appeaseth, that taketh away strife. Cic. Atroc. lib. 10: Item enim illum emptum pacificatorem perorasse puto, Iam alicui aliquid esse in concessa Senatorum. Liv. 7. bell. Pan. A. ab hostibus ad Aetolis ex finitimis pacificator Animander.

Pacifici, ar. r. a. m. Quod ad pacificationem pertinet. [Paw] schalim. h. g. l. a. Gall. Qui est de la pacification. Ital. Chi e di pace. Pol. Pokoi czyniacz. Vng. Bekeseg zerd. Ang. That maketh peace or appeaseth, that taketh away strife. Cic. ad Attic. lib. 10: Quae pacifica persona desideretur, an in bellatore sit, omnia. Ovid. 4. Fast. & vos orare coloni Perpetuum pacem, pacificumq. dycem. Lucan. lib. 31. duramq. vim desiderere mentem Pacifico sermone parant.

Paco, ar. act. p. A pace fit, & significat mitigo, lenio, placem, tranquillum, lecem, & mitem reddo. [Paw] schalim. h. g. l. a. Gall. Appaiser, pacifier. Ital. Pacare, mitigare. Ger. Beschidigen/begutigen/ruhigen. Hisp. Apazigar, pacar. Pol. Vspokoiam, vsmierzam. Vng. Bekeseg h. u. r. Ang. To appease, to mitigate. Cat. 1. del. Civil. Hortatur ut ius imperatoris ductu Rem p. novem annis foedissimae gentium, plurimaq. praelia secunda fecerint, omnem Galliam, Germaniamq. pacaverint. Tibullus lib. 4. Eleg. 1. Parvas, cunctiles pacavit mica: nec illis Semper insaurio taurum caedis hostia cornu.

Pacatus, a. m. Reconciliatus, placatus, exortatus, & tranquillitas redditus. [Paw] schalim. h. g. l. a. Gall. Appaiser, pacifier. Ital. Pacato. Ger. Beschidigen/begutigen/ruhigen. Hisp. Apazigado. Pol. Vsmierzam, vspokoiem. Vng. Bekeseg h. u. r. Ang. To appease, to mitigate. Cat. 1. del. Civil. Hortatur ut ius imperatoris ductu Rem p. novem annis foedissimae gentium, plurimaq. praelia secunda fecerint, omnem Galliam, Germaniamq. pacaverint. Tibullus lib. 4. Eleg. 1. Parvas, cunctiles pacavit mica: nec illis Semper insaurio taurum caedis hostia cornu.

Pacatus, Tranquille, sedate, pacifice. [Paw] schalim. h. g. l. a. Gall. Appaiserment. Ital. Pacificazione. Ger. Friedigung/beredigung. Hisp. Apaziguamiento, pacificamente. Pol. Vspokoienie. Vng. Bekeseg h. u. r. Ang. That maketh peace or appeaseth. Vi Pacate per provinciam accipere, apud Caesarem 1. bell. Gall.

Pacatus, pen. pro d. i. e. s. a. m. t. Pacifer, live pacem significans: ut Olea pacales, Ovid. 6. Metamorph. Platanus pacales, Ovid. 1. Fastor. ad finem.

Paxillus, Falas. [Paw] schalim. h. g. l. a. Gall. Vn. pa. v. p. Ital. & Hisp. Falco. Ger. Ein tiemer pfal. Pol. Kol. Vng. Fal. Ang. A pale, prope or stake. Hoc nomen Plautus credit per diminutionem a palo factum: quod tamen ad Cicero ne teste, falsum esse constat, qui palum contra expulso contra sum esse assent, fuga litere vultioris. Sic enim scribit in Orat. Quinetiam verba sapit contrahuntur, non alia causa, sed auctum. Quomodo autem veller Axilla Ala fides est, nisi fuga litere vultioris, quam literam etiam e manu, & taxillis, & vexillo & pavillo consuetudo elegans Latinitatis evellit.

PEC. In notis antiquo tu. peculium, vel pecunia P. E. T. p. pax. P. E. Populi filius. P. E. Pius, felix. P. E. F. publici frat. Pecunia.